

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7) imporcie towarów – rozumie się przez to przywóz towarów z terytorium państwa trzeciego na terytorium Unii Europejskiej;

8) eksporcie towarów – rozumie się przez to dostawę towarów, w rozumieniu art. 7, wysyłanych lub transportowanych z terytorium kraju poza terytorium Unii Europejskiej przez:

a) dostawcę lub na jego rzecz, lub

b) nabywcę mającego siedzibę poza terytorium kraju lub na jego rzecz, z wyłączeniem towarów wywożonych przez samego nabywcę do celów wyposażenia lub zaopatrzenia statków rekreacyjnych oraz turystycznych statków powietrznych lub innych środków transportu służących do celów prywatnych

– jeżeli wywóz towarów poza terytorium Unii Europejskiej jest potwierdzony przez urząd celny określony w przepisach celnych;”;

b) w pkt 30 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 31 – 33 w brzmieniu:

- „31) fakturze – rozumie się przez to dokument w formie papierowej lub w formie elektronicznej zawierający dane wymagane ustawą i przepisami wydanymi na jej podstawie;
- 32) fakturze elektronicznej – rozumie się przez to fakturę w formie elektronicznej wystawioną i otrzymaną w dowolnym formacie elektronicznym;
- 33) terenach budowlanych – rozumie się przez to grunty przeznaczone pod zabudowę zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku braku takiego planu – zgodnie z decyzją o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, o których mowa w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.”;

2) art. 2a otrzymuje brzmienie:

- „Art. 2a. 1. W przypadku umów zawartych między Rzeczpospolitą Polską a państwem członkowskim lub państwem trzecim w sprawie budowy lub utrzymania mostów transgranicznych lub wspólnych odcinków dróg, za terytorium kraju uznaje się most lub wspólny odcinek drogi oraz miejsce ich budowy, położone poza terytorium kraju, za które, zgodnie z umową, jest odpowiedzialna Rzeczpospolita Polska, jeżeli w odniesieniu do tej umowy została wydana decyzja Rady upoważniająca do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 5 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2006/112/WE”.
2. W przypadku umów zawartych między Rzeczpospolitą Polską a państwem członkowskim w sprawie budowy lub utrzymania mostów transgranicznych lub

wspólnych odcinków dróg, za terytorium tego państwa członkowskiego uznaje się most lub wspólny odcinek drogi oraz miejsce ich budowy, położone na terytorium kraju, za które, zgodnie z umową, jest odpowiedzialne to państwo członkowskie, jeżeli w odniesieniu do tej umowy została wydana decyzja Rady upoważniająca do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 5 dyrektywy 2006/112/WE.

3. W przypadku umów zawartych między Rzeczpospolitą Polską a państwem trzecim w sprawie budowy lub utrzymania mostów transgranicznych lub wspólnych odcinków dróg, za terytorium państwa trzeciego uznaje się most lub wspólny odcinek drogi oraz miejsce ich budowy, położone na terytorium kraju, za które, zgodnie z umową, jest odpowiedzialne to państwo trzecie, jeżeli w odniesieniu do tej umowy została wydana decyzja Rady upoważniająca do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 5 dyrektywy 2006/112/WE.”;

3) w art. 5 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) import towarów na terytorium kraju;”;

4) w art. 7:

a) w ust. 2 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– jeżeli podatnikowi przysługiwało, w całości lub w części, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z tytułu nabycia, importu lub wytworzenia tych towarów lub ich części składowych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do przekazywanych prezentów o małej wartości i próbek, jeżeli przekazanie to następuje na cele związane z działalnością gospodarczą podatnika.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przez próbkę, o której mowa w ust. 3, rozumie się identyfikowalne jako próbka egzemplarz towaru lub jego niewielką ilość, które pozwalają na ocenę cech i właściwości towaru w jego końcowej postaci, przy czym ich przekazanie (wręczenie) przez podatnika:

- 1) ma na celu promocję jego sprzedaży oraz
- 2) nie służy zasadniczo zaspokojeniu potrzeb odbiorcy końcowego w zakresie danego towaru, chyba że zaspokojenie potrzeb tego odbiorcy jest nieodłącznym elementem promocji sprzedaży tego towaru i ma skłaniać tego odbiorcę do zakupu promowanego towaru.”;

5) w art. 8 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) użycie towarów stanowiących część przedsiębiorstwa podatnika do celów innych niż działalność gospodarcza podatnika, w tym w szczególności do celów osobistych podatnika lub jego pracowników, w tym byłych pracowników, wspólników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych, członków stowarzyszenia, jeżeli podatnikowi przysługiwało, w całości lub w części, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z tytułu nabycia, importu lub wytworzenia tych towarów lub ich części składowych;”;

6) w art. 10 w ust. 1:

a) w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) podatników, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9,”;

b) w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) nie stanowiła u podatnika, o którym mowa w art. 15, albo nie stanowiłaby u podatnika podatku od wartości dodanej

dostawy towarów, o której mowa w art. 7, lub stanowiła albo stanowiłaby taką dostawę towarów, ale dokonywaną przez podatnika, u którego sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9, albo podatnika podatku od wartości dodanej, do którego miałyby zastosowanie podobne zwolnienia, z wyjątkiem, gdy przedmiotem dostawy są nowe środki transportu, lub”;

7) w art. 12 w ust. 1 pkt 4 – 7 otrzymują brzmienie:

„4) towary mają być przedmiotem czynności odpowiadającej eksportowi towarów dokonanej przez tego podatnika na terytorium państwa członkowskiego, z którego są przemieszczane na terytorium kraju;

5) towary mają być przedmiotem czynności odpowiadającej wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów, o której mowa w art. 13 ust. 1 i 2, dokonanej przez tego podatnika na terytorium państwa członkowskiego, z którego są przemieszczane na terytorium kraju;

6) towary mają być przedmiotem wykonanych na terytorium kraju na rzecz tego podatnika usług polegających na ich wycenie lub wykonaniu na nich prac, pod warunkiem że towary po wykonaniu tych usług zostaną z powrotem przemieszczone na terytorium państwa członkowskiego, z którego zostały pierwotnie wywiezione;

7) towary mają być czasowo używane na terytorium kraju w celu świadczenia usług przez tego podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego rozpoczęcia wysyłki lub transportu;”;

8) w art. 13:

a) w ust. 4:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) towary mają być przedmiotem eksportu towarów przez tego podatnika;”;

– pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6) towary mają być przedmiotem wykonanych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju na rzecz tego podatnika usług polegających na ich wycenie lub wykonaniu na nich prac, pod warunkiem że towary po wykonaniu tych usług zostaną z powrotem przemieszczone na terytorium kraju;

7) towary mają być czasowo używane na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, w celu świadczenia usług przez podatnika posiadającego siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju, który przemieścił lub na rzecz którego przemieszczono te towary;”

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów występuje, jeżeli dokonującym dostawy jest podatnik, o którym mowa w art. 15, u którego sprzedaż nie jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9, z zastrzeżeniem ust. 7.”;

9) w art. 14:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podatników, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9.”

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Podstawą opodatkowania jest wartość towarów podlegających spisowi z natury, ustalona zgodnie z art. 29a ust. 2.”;

10) tytuł działu III otrzymuje brzmienie:

„Podatnicy, płatnicy i przedstawiciele podatkowi”;

11) po tytule działu III dodaje się oznaczenie i tytuł rozdziału 1 w brzmieniu:

„Rozdział 1

Podatnicy i płatnicy”;

12) w art. 15:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Działalność gospodarcza obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców lub usługodawców, w tym podmiotów pozyskujących zasoby naturalne oraz rolników, a także działalność osób wykonujących wolne zawody. Działalność gospodarcza obejmuje w szczególności czynności polegające na wykorzystywaniu towarów lub wartości niematerialnych i prawnych w sposób ciągły dla celów zarobkowych.”,

b) uchyla się ust. 7 – 10;

13) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. Podatnikami są również osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, niebędące podatnikami, o których mowa w art. 15, dokonujące okazjonalnie wewnątrz-wspólnotowej dostawy nowych środków transportu.”;

14) w art. 17:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) na których ciąży obowiązek uiszczenia cła, również w przypadku, gdy na podstawie przepisów celnych importowany towar jest zwolniony od cła albo cło na towar zostało zawieszona, w części lub w całości, albo zastosowano preferencyjną, obniżoną lub zerową stawkę celną, z zastrzeżeniem pkt 9;”,

– pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) nabywające usługi, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- a) usługodawcą jest podatnik nieposiadający siedziby działalności gospodarczej oraz stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, a w przypadku usług, do których stosuje się art. 28e, podatnik ten nie jest zarejestrowany zgodnie z art. 96 ust. 4,
 - b) usługobiorcą jest:
 - w przypadku usług, do których stosuje się art. 28b – podatnik, o którym mowa w art. 15, lub osoba prawna niebędąca podatnikiem, o którym mowa w art. 15, zarejestrowana lub obowiązana do zarejestrowania zgodnie z art. 97 ust. 4,
 - w pozostałych przypadkach – podatnik, o którym mowa w art. 15, posiadający siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju lub osoba prawna niebędąca podatnikiem, o którym mowa w art. 15, posiadająca siedzibę na terytorium kraju i zarejestrowana lub obowiązana do zarejestrowania zgodnie z art. 97 ust. 4;
- 5) nabywające towary, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:
- a) dokonującym ich dostawy na terytorium kraju jest podatnik nieposiadający siedziby działalności gospodarczej oraz stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, a w przypadku dostawy towarów innych niż gaz w systemie gazowym, energia elektryczna w systemie elektroenergetycznym, energia cieplna lub chłodnicza przez sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej, podatnik ten nie jest zarejestrowany zgodnie z art. 96 ust. 4,

- b) nabywcą jest:
- w przypadku nabycia gazu w systemie gazowym, energii elektrycznej w systemie elektroenergetycznym, energii cieplnej lub chłodniczej przez sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej – podmiot zarejestrowany zgodnie z art. 96 ust. 4 lub art. 97 ust. 4,
 - w pozostałych przypadkach – podatnik, o którym mowa w art. 15, posiadający siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju lub osoba prawna niebędąca podatnikiem, o którym mowa w art. 15, posiadająca siedzibę na terytorium kraju i zarejestrowana zgodnie z art. 97 ust. 4,
- c) dostawa towarów nie jest dokonywana w ramach sprzedaży wysyłkowej na terytorium kraju;”
- pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:
- „7) nabywające towary wymienione w załączniku nr 11 do ustawy, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:
- a) dokonującym ich dostawy jest podatnik, o którym mowa w art. 15, u którego sprzedaż nie jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9,
 - b) nabywcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15,
 - c) dostawa nie jest objęta zwolnieniem, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2;
- 8) nabywające usługi w zakresie przenoszenia uprawnień do emisji gazów cieplarnianych, o których mowa w ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. Nr 122, poz. 695), jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

a) usługodawcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15, u którego sprzedaż nie jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9,

b) usługobiorcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15;”

– dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) będące przedstawicielami podatkowymi, o których mowa w art. 18d ust. 1, w zakresie, w jakim działają w imieniu własnym na rzecz podatnika.”

b) uchyla się ust. 1a,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisy ust. 1 pkt 4 i 5 oraz ust. 2 stosuje się również, w przypadku gdy usługodawca lub dokonujący dostawy towarów posiada stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, przy czym to stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej lub inne miejsce prowadzenia działalności gospodarczej usługodawcy lub dokonującego dostawy towarów, jeżeli usługodawca lub dokonujący dostawy towarów posiada takie inne miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, nie uczestniczy w tych transakcjach.”

d) uchyla się ust. 3 i 3a,

e) uchyla się ust. 5 – 7;

15) po art. 18 dodaje się rozdział 2 w brzmieniu:

„Rozdział 2

Przedstawiciele podatkowi

Art. 18a. 1. Podatnicy, o których mowa w art. 15 ust. 1, nieposiadający siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego, podlegający obowiązkowi zarejestrowania się jako podatnicy VAT czynni, o których mowa w art. 96

ust. 4, są obowiązani ustanowić przedstawiciela podatkowego.

2. Podatnik posiadający siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju może ustanowić przedstawiciela podatkowego.
3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których nie ma obowiązku ustanawiania przedstawiciela podatkowego, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego rozliczenia podatku przez podmioty nieposiadające siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego.

Art. 18b. 1. Przedstawicielem podatkowym może być osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, jeżeli łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) posiada siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju;
- 2) jest zarejestrowana jako podatnik VAT czynny, a w przypadku, o którym mowa w art. 18d ust. 1 – jako podatnik VAT UE;
- 3) przez ostatnie 24 miesiące nie zalegała z wpłatami poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa, przekraczającymi odrębnie w każdym podatku odpowiednio 3% kwoty należnych zobowiązań podatkowych w poszczególnych podatkach; udział zaległości w kwocie podatku ustala się w stosunku do kwoty należnych

wpłat za okres rozliczeniowy, którego dotyczy zaległość;

- 4) przez ostatnie 24 miesiące osoba fizyczna będąca podatnikiem, a w przypadku podatników niebędących osobami fizycznymi – osoba będąca współnikiem spółki cywilnej lub handlowej niemającej osobowości prawnej, członkiem władz zarządzających, głównym księgowym, nie została prawomocnie skazana na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2007 r. Nr 111, poz. 765, z późn. zm.³⁾) za popełnienie przestępstwa skarbowego;
 - 5) jest uprawniona do zawodowego wykonywania doradztwa podatkowego zgodnie z przepisami o doradztwie podatkowym lub do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych zgodnie z przepisami o rachunkowości.
2. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uznaje się również za spełniony, jeżeli:
- 1) podmiot uregulował, wraz z odsetkami za zwłokę, zaległości przekraczające odrębnie w każdym podatku odpowiednio 3% kwoty należnych zobowiązań podatkowych w poszczególnych podatkach, w terminie 30 dni od dnia powstania tych zaległości, oraz
 - 2) uregulowanie zaległości zgodnie z pkt 1 w ostatnich 24 miesiącach nie dotyczyło więcej niż dwóch okresów rozliczeniowych odrębnie w każdym podatku.
3. Przepisu ust. 1 pkt 5 nie stosuje się do agencji celnej, jeżeli podatnik ustanawiający ten podmiot przedstawicielem podatkowym dokonuje na

terytorium kraju wyłącznie importu towarów, których miejscem przeznaczenia jest terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju i wywóz z terytorium kraju jest dokonywany przez importera tych towarów w ramach wewnątrzspółnotowej dostawy towarów.

4. Przedstawiciela podatkowego ustanawia się w drodze pisemnej umowy, która zawiera:
 - 1) nazwy stron umowy oraz ich adresy i dane identyfikacyjne na potrzeby odpowiednio podatku, podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze;
 - 2) adres, pod którym będzie prowadzona i przechowywana dokumentacja na potrzeby podatku;
 - 3) oświadczenie podmiotu, który jest ustanawiany przedstawicielem podatkowym, o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1;
 - 4) zakres upoważnienia w przypadku określonym w art. 18c ust. 1 pkt 2;
 - 5) w przypadku, o którym mowa w art. 18d ust. 1, zgodę przedstawiciela podatkowego na wykonywanie obowiązków i czynności podatnika, dla którego został ustanowiony, w imieniu własnym i na rzecz tego podatnika.

Art. 18c. 1. Przedstawiciel podatkowy wykonuje w imieniu i na rzecz podatnika, dla którego został ustanowiony:

- 1) obowiązki tego podatnika w zakresie rozliczania podatku, w tym w zakresie sporządzania deklaracji podatkowych oraz informacji podsumowujących, oraz w zakresie prowadzenia

i przechowywania dokumentacji, w tym ewidencji, na potrzeby podatku oraz

2) inne czynności wynikające z przepisów o podatku od towarów i usług, jeżeli został do tego upoważniony w umowie.

2. Przedstawiciel podatkowy odpowiada solidarnie z podatnikiem za zobowiązanie podatkowe, które przedstawiciel podatkowy rozlicza w imieniu i na rzecz tego podatnika.

Art. 18d. 1. W przypadku podatnika, który:

1) dokonuje na terytorium kraju wyłącznie importu towarów, których miejscem przeznaczenia jest terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju i wywóz z terytorium kraju jest dokonywany przez importera tych towarów w ramach wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, oraz

2) nie jest zarejestrowany jako podatnik VAT czynny

– przedstawiciel podatkowy wykonuje obowiązki i inne czynności takiego podatnika, o których mowa w art. 18c ust. 1, w imieniu własnym i na rzecz tego podatnika, jeżeli umowa tak stanowi.

2. Podatnik, o którym mowa w ust. 1, odpowiada solidarnie z przedstawicielem podatkowym za zobowiązanie podatkowe, które przedstawiciel podatkowy rozlicza w imieniu własnym na rzecz tego podatnika.”;

16) uchyla się art. 19;

17) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dokonania dostawy towarów lub wykonania usługi,

z zastrzeżeniem ust. 5 i 7 – 11, art. 14 ust. 6, art. 20 i art. 21 ust. 1.

2. Usługę uznaje się za wykonaną również w przypadku wykonania usługi częściowej, przez którą rozumie się określoną część podzielnej w sensie gospodarczym usługi, dla której to części określono zapłatę.
3. Usługę, dla której w związku z jej świadczeniem ustalane są następujące po sobie terminy płatności lub rozliczeń, uznaje się za wykonaną z upływem każdego okresu, do którego odnoszą się te płatności lub rozliczenia, do momentu zakończenia świadczenia tej usługi. Usługę świadczoną w sposób ciągły przez okres dłuższy niż rok, dla której w związku z jej świadczeniem w danym roku nie upływają terminy płatności lub rozliczeń, uznaje się za wykonaną z upływem każdego roku podatkowego, do momentu zakończenia świadczenia tej usługi.
4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do dostawy towarów, z wyjątkiem dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2.
5. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą:
 - 1) otrzymania całości lub części zapłaty z tytułu:
 - a) wydania towarów przez komitenta komisantowi na podstawie umowy komisji,
 - b) przeniesienia z nakazu organu władzy publicznej lub podmiotu działającego w imieniu takiego organu własności towarów w zamian za odszkodowanie,
 - c) dokonywanej w trybie egzekucji dostawy towarów, o której mowa w art. 18,
 - d) świadczenia, na podstawie odrębnych przepisów, na zlecenie sądów powszechnych,

administracyjnych, wojskowych lub prokuratury usług związanych z postępowaniem sądowym lub przygotowawczym, z wyjątkiem usług, do których stosuje się art. 28b, stanowiących import usług,

- e) świadczenia usług zwolnionych od podatku zgodnie z art. 43 ust. 1 pkt 37 – 41;
- 2) otrzymania całości lub części dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze, o których mowa w art. 29a ust. 1;
 - 3) wystawienia faktury w przypadkach, o których mowa w art. 106b ust. 1, z tytułu:
 - a) świadczenia usług budowlanych lub budowlano-montażowych,
 - b) dostawy książek drukowanych (PKWiU ex 58.11.1) – z wyłączeniem map i ulotek – oraz gazet, czasopism i magazynów, drukowanych (PKWiU ex 58.13.1 i PKWiU ex 58.14.1),
 - c) czynności polegających na drukowaniu książek (PKWiU ex 58.11.1) – z wyłączeniem map i ulotek – oraz gazet, czasopism i magazynów (PKWiU ex 58.13.1 i PKWiU ex 58.14.1), z wyjątkiem usług, do których stosuje się art. 28b, stanowiących import usług.
6. W przypadkach, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2, obowiązek podatkowy powstaje w odniesieniu do otrzymanej kwoty.
 7. W przypadkach, o których mowa w ust. 5 pkt 3, gdy podatnik nie wystawił faktury lub wystawił ją z opóźnieniem, obowiązek podatkowy powstaje

z chwilą upływu terminów wystawienia faktury określonych w art. 106h ust. 4 i 5.

8. Jeżeli przed dokonaniem dostawy towaru lub wykonaniem usługi otrzymano całość lub część zapłaty, w szczególności: przedpłatę, zaliczkę, zadatek, ratę, wkład budowlany lub mieszkaniowy przed ustanowieniem spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego lub lokalu o innym przeznaczeniu, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą jej otrzymania w odniesieniu do otrzymanej kwoty.
9. Obowiązek podatkowy w imporcie towarów powstaje z chwilą powstania długu celnego, z zastrzeżeniem ust. 10 i 11.
10. W przypadku objęcia towarów procedurą celną przetwarzania pod kontrolą celną obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów powstaje z chwilą objęcia towarów tą procedurą.
11. W przypadku towarów objętych procedurą celną: składu celnego, odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od należności celnych przywozowych, uszlachetniania czynnego w systemie zawiesznień, tranzytu lub przeznaczeniem celnym wprowadzenie towarów do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego, jeżeli od towarów tych pobierane są opłaty wyrównawcze lub opłaty o podobnym charakterze – obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów powstaje z chwilą wymagalności tych opłat.
12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, późniejsze niż wymienione w ust. 1, 5 oraz 7 – 11 terminy powstania obowiązku podatkowego, uwzględniając specyfikę wykonywania niektórych czynności,

uwarunkowania obrotu gospodarczego niektórymi towarami oraz przepisy Unii Europejskiej.”;

18) w art. 20:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W wewnątrzwspólnotowej dostawie towarów obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wystawienia faktury przez podatnika, nie później jednak niż 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano tej dostawy, z zastrzeżeniem ust. 4 oraz art. 20a.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów wykonywanej w sposób ciągły przez okres dłuższy niż miesiąc uważa się ją za dokonaną z upływem każdego miesiąca do czasu zakończenia dostawy tych towarów.”,

c) uchyla się ust. 2 i 3,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wystawienia faktury przez podatnika podatku od wartości dodanej, nie później jednak niż 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano dostawy towaru będącego przedmiotem wewnątrzwspólnotowego nabycia, z zastrzeżeniem ust. 8 i 9 oraz art. 20b. Przepis ust. 1a stosuje się odpowiednio.”,

e) uchyla się ust. 6 i 7;

19) w art. 21 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepis ust. 1:

1) nie narusza przepisów art. 14 ust. 6, art. 19a ust. 5 pkt 1 i 2 i ust. 9 – 11 oraz art. 20 – 20b;

2) nie ma zastosowania do importu usług oraz dostawy towarów, dla której podatnikiem jest nabywca.”;

20) w art. 22:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy kilka podmiotów dokonuje dostawy tego samego towaru w ten sposób, że pierwszy z nich wydaje ten towar bezpośrednio ostatniemu w kolejności nabywcy, przy czym towar ten jest wysyłany lub transportowany, to wysyłka lub transport tego towaru jest przyporządkowana tylko jednej dostawie; jeżeli towar jest wysyłany lub transportowany przez nabywcę, który dokonuje również jego dostawy, przyjmuje się, że wysyłka lub transport jest przyporządkowana dostawie dokonanej dla tego nabywcy, chyba że z warunków dostawy wynika, że wysyłkę lub transport towaru należy przyporządkować jego dostawie.”,

b) uchyla się ust. 6;

21) w art. 23 w ust. 14 uchyla się pkt 2;

22) po art. 26 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Miejsce świadczenia przy imporcie towarów

Art. 26a. 1. Miejscem importu towarów jest terytorium państwa członkowskiego, na którym towary znajdują się w momencie ich wprowadzenia na terytorium Unii Europejskiej.

2. W przypadku gdy towary zostaną objęte z momentem ich wprowadzenia na terytorium Unii Europejskiej jedną z następujących procedur lub przeznaczeń celnych:

- 1) procedurą uszlachetniania czynnego w systemie zawiesznień,
- 2) procedurą odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od należności celnych przywozowych,
- 3) procedurą składu celnego,

- 4) procedurą tranzytu, w tym także składowaniem czasowym przed nadaniem przeznaczenia celnego,
- 5) przeznaczeniem wprowadzenie towarów do wolnego obszaru celnego lub składu wolnoctłowego – miejscem importu takich towarów jest terytorium państwa członkowskiego, na którym towary te przestaną podlegać tym procedurom i przeznaczeniom.”;

23) w art. 28b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Miejscem świadczenia usług w przypadku świadczenia usług na rzecz podatnika jest miejsce, w którym podatnik będący usługobiorcą posiada siedzibę działalności gospodarczej, z zastrzeżeniem ust. 2 – 4 oraz art. 28e, art. 28f ust. 1 i 1a, art. 28g ust. 1, art. 28i, art. 28j ust. 1 i 2 oraz art. 28n.”;

24) w art. 28j dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

- „3. Miejscem świadczenia usług polegających na wynajmie, innym niż wynajem krótkoterminowy, środków transportu na rzecz podmiotów niebędących podatnikami jest miejsce, gdzie usługobiorca posiada siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu, z zastrzeżeniem ust. 4.
4. Miejscem świadczenia usługi wynajmu statku rekreacyjnego, innego niż wynajem krótkoterminowy, na rzecz podmiotów niebędących podatnikami jest miejsce, w którym statek rekreacyjny jest faktycznie oddawany do dyspozycji usługobiorcy, pod warunkiem że usługodawca faktycznie świadczy tę usługę ze swojej siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, znajdujących się w tym miejscu.”;

25) uchyla się art. 29;

26) po art. 29 dodaje się art. 29a w brzmieniu:

- „Art. 29a. 1. Podstawą opodatkowania, z zastrzeżeniem ust. 2 – 5, art. 30a – 30c, art. 32, art. 119 oraz art. 120 ust. 4 i 5,

jest wszystko co stanowi zapłatę, którą dokonujący dostawy towarów lub usługodawca otrzymał lub ma otrzymać z tytułu sprzedaży od nabywcy, usługobiorcy lub osoby trzeciej, włącznie z otrzymanymi dotacjami, subwencjami i innymi dopłatami o podobnym charakterze mającymi bezpośredni wpływ na cenę towarów dostarczanych lub usług świadczonych przez podatnika.

2. W przypadku dostawy towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2, podstawą opodatkowania jest cena nabycia towarów lub towarów podobnych, a gdy nie ma ceny nabycia – koszt wytworzenia, określone w momencie dostawy tych towarów.
3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, o której mowa w art. 13 ust. 3, z zastrzeżeniem ust. 4.
4. W przypadku przemieszczenia towarów, w stosunku do którego obowiązek podatkowy powstaje na podstawie art. 20a ust. 1, podstawę opodatkowania ustala się zgodnie z ust. 1, 6, 7, 10 i 11.
5. W przypadku świadczenia usług, o którym mowa w art. 8 ust. 2, podstawą opodatkowania jest koszt świadczenia tych usług poniesiony przez podatnika.
6. Podstawa opodatkowania obejmuje:
 - 1) podatki, cła, opłaty i inne należności o podobnym charakterze, z wyjątkiem kwoty podatku;
 - 2) koszty dodatkowe, takie jak prowizje, koszty opakowania, transportu i ubezpieczenia, pobierane przez dokonującego dostawy lub usługodawcę od nabywcy lub usługobiorcy.
7. Podstawa opodatkowania nie obejmuje kwot:
 - 1) stanowiących obniżkę cen w formie rabatu

- z tytułu wcześniejszej zapłaty;
- 2) udzielonych nabywcy lub usługobiorcy opustów i obniżek cen, uwzględnionych w momencie sprzedaży;
 - 3) otrzymanych od nabywcy lub usługobiorcy jako zwrot udokumentowanych wydatków poniesionych w imieniu i na rzecz nabywcy lub usługobiorcy i ujmowanych przejściowo przez podatnika w prowadzonej przez niego ewidencji na potrzeby podatku.
8. W przypadku dostawy budynków lub budowli trwale z gruntem związanych albo części takich budynków lub budowli z podstawy opodatkowania nie wyodrębnia się wartości gruntu.
9. Przepisu ust. 8 nie stosuje się do czynności oddania w użytkowanie wieczyste gruntu, dokonywanego z równoczesną dostawą budynków lub budowli trwale z gruntem związanych albo części takich budynków lub budowli.
10. Podstawę opodatkowania, z zastrzeżeniem ust. 13, obniża się o:
- 1) kwoty udzielonych po dokonaniu sprzedaży opustów i obniżek cen;
 - 2) wartość zwróconych towarów i opakowań, z zastrzeżeniem ust. 11 i 12;
 - 3) zwróconą nabywcy całość lub część zapłaty otrzymaną przed dokonaniem sprzedaży, jeżeli do niej nie doszło;
 - 4) wartość zwróconych kwot dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze, o których mowa w ust. 1.

11. Do podstawy opodatkowania nie wlicza się wartości opakowania, jeżeli podatnik dokonał dostawy towaru w opakowaniu zwrotnym, pobierając kaucję za to opakowanie lub określając taką kaucję w umowie dotyczącej dostawy towaru.
12. W przypadku niezwrócenia przez nabywcę opakowania, o którym mowa w ust. 11, podstawę opodatkowania podwyższa się o wartość tego opakowania:
 - 1) w dniu następnym po dniu, w którym umowa przewidywała zwrot tego opakowania – jeżeli opakowania nie zwrócono w terminie określonym w umowie;
 - 2) 60. dnia od dnia wydania opakowania – jeżeli w umowie nie określono terminu zwrotu tego opakowania.
13. W przypadkach, o których mowa w ust. 10 pkt 1 – 3, obniżenia podstawy opodatkowania, w stosunku do podstawy określonej w wystawionej fakturze z wykazanim podatkiem, dokonuje się pod warunkiem posiadania przez podatnika, uzyskanego przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy, w którym nabywca towaru lub usługobiorca otrzymał fakturę korygującą, potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez nabywcę towaru lub usługobiorcę, dla którego wystawiono fakturę. Uzyskanie potwierdzenia otrzymania przez nabywcę towaru lub usługobiorcę faktury korygującej po terminie złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy uprawnia podatnika do uwzględnienia faktury korygującej za okres rozliczeniowy, w którym potwierdzenie to uzyskano.

14. Przepis ust. 13 stosuje się odpowiednio w przypadku stwierdzenia pomyłki w kwocie podatku na fakturze i wystawienia faktury korygującej do faktury, w której wykazano kwotę podatku wyższą niż należna.
15. Warunku posiadania przez podatnika potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez nabywcę towaru lub usługobiorcę nie stosuje się w przypadku:
 - 1) eksportu towarów i wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów;
 - 2) dostawy towarów i świadczenia usług, dla których miejsce opodatkowania znajduje się poza terytorium kraju;
 - 3) sprzedaży: energii elektrycznej, ciepłej lub chłodniczej, gazu przewodowego, usług telekomunikacyjnych i radiokomunikacyjnych oraz usług wymienionych w poz. 140 – 153, 174 i 175 załącznika nr 3 do ustawy;
 - 4) gdy podatnik nie uzyskał potwierdzenia mimo udokumentowanej próby doręczenia faktury korygującej i z posiadanej dokumentacji wynika, że nabywca towaru lub usługobiorca posiada wiedzę, że transakcja została zrealizowana na warunkach określonych w fakturze korygującej.
16. W przypadku, o którym mowa w ust. 15 pkt 4, obniżenie podstawy opodatkowania następuje nie wcześniej niż w deklaracji podatkowej składanej za okres rozliczeniowy, w którym zostały łącznie spełnione przesłanki określone w ust. 15 pkt 4.”;

27) uchyla się art. 30;

28) po art. 30 dodaje się art. 30a – 30c w brzmieniu:

„Art. 30a. 1. Do ustalenia podstawy opodatkowania w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, w tym również dokonywanego na podstawie art. 12a ust. 4 – 6, stosuje się odpowiednio art. 29a ust. 1, 6, 7, 10 i 11.

2. Do ustalenia podstawy opodatkowania w przypadkach, o których mowa w art. 11, stosuje się odpowiednio art. 29a ust. 2.

3. Jeżeli po dokonaniu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów nabywca otrzymuje zwrot podatku akcyzowego zapłaconego na terytorium państwa członkowskiego, z którego wysłano lub transportowano towary, podstawę opodatkowania obniża się o kwotę zwróconego podatku akcyzowego, przy czym ma on obowiązek udowodnić na podstawie posiadanych dokumentów, że otrzymał zwrot podatku akcyzowego.

Art. 30b. 1. Podstawą opodatkowania w imporcie towarów jest wartość celna powiększona o należne cło. Jeżeli przedmiotem importu są towary opodatkowane podatkiem akcyzowym, podstawą opodatkowania jest wartość celna powiększona o należne cło i podatek akcyzowy.

2. W przypadku towarów objętych procedurą uszlachetniania biernego podstawą opodatkowania jest różnica między wartością celną produktów kompensacyjnych lub zamiennych dopuszczonych do obrotu a wartością towarów wywiezionych czasowo, powiększona o należne cło. Jeżeli przedmiotem importu w ramach uszlachetniania biernego są towary opodatkowane podatkiem akcyzowym, podstawą opodatkowania jest różnica między wartością celną produktów kompensacyjnych lub zamiennych

dopuszczonych do obrotu a wartością towarów wywiezionych czasowo, powiększona o należne cło i podatek akcyzowy.

3. W przypadku towarów objętych procedurą odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych oraz procedurą przetwarzania pod kontrolą celną podstawą opodatkowania jest wartość celna powiększona o cło, które byłoby należne, gdyby towary te były objęte procedurą dopuszczenia do obrotu. Jeżeli przedmiotem importu w ramach procedury odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych lub procedury przetwarzania pod kontrolą celną są towary opodatkowane podatkiem akcyzowym, podstawą opodatkowania jest wartość celna powiększona o cło, które byłoby należne, gdyby towary te były objęte procedurą dopuszczenia do obrotu, i o podatek akcyzowy.
4. Podstawa opodatkowania, o której mowa w ust. 1 – 3, obejmuje koszty dodatkowe, takie jak koszty prowizji, opakowania, transportu i ubezpieczenia – o ile nie zostały włączone do wartości celnej – ponoszone do pierwszego miejsca przeznaczenia na terytorium kraju, jak również wynikające z transportu do innego miejsca przeznaczenia znajdującego się na terytorium Unii Europejskiej, jeżeli miejsce to jest znane w momencie dokonania importu.
5. Przez pierwsze miejsce przeznaczenia rozumie się miejsce wymienione w liście przewozowym lub jakimkolwiek innym dokumencie przewozowym, na podstawie którego towary są importowane. W przypadku braku takiej informacji za pierwsze

miejsce przeznaczenia uważa się miejsce pierwszego przeładunku na terytorium kraju.

6. Do podstawy opodatkowania, o której mowa w ust. 1 – 3, dolicza się opłaty oraz inne należności, jeżeli organy celne mają obowiązek pobierać te należności z tytułu importu towarów.
7. Przy ustalaniu podstawy opodatkowania, o której mowa w ust. 1 – 3, przepisy art. 29a ust. 7 pkt 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 30c. 1. Podstawy opodatkowania w imporcie usług nie ustala się, w przypadku gdy wartość usługi została wliczona do podstawy opodatkowania wewnątrz-wspólnotowego nabycia towarów lub wartość usługi, na podstawie odrębnych przepisów, zwiększa wartość celną importowanego towaru.

2. Podstawy opodatkowania przy dostawie towarów, dla których zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 5 podatnikiem jest nabywca tych towarów, nie ustala się, w przypadku gdy podatek od towarów, które są na terytorium kraju instalowane lub montowane, z próbnym uruchomieniem lub bez niego, został w całości z tytułu ich importu pobrany od podatnika dokonującego nabycia tych towarów. Jeżeli jednak kwota podatku z tytułu importu towarów jest niższa od kwoty podatku, jaka byłaby należna z tytułu dostawy tych towarów na terytorium kraju, podatek dokonujący ich nabycia jest obowiązany do rozliczenia tej różnicy.”;

29) uchyla się art. 31;

30) w art. 31a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. W przypadku gdy kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania są określone w walucie obcej, przeliczenia na

złote dokonuje się według kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień powstania obowiązku podatkowego. Podatnik może wybrać sposób przeliczania tych kwot na złote według ostatniego kursu wymiany opublikowanego przez Europejski Bank Centralny na ostatni dzień poprzedzający dzień powstania obowiązku podatkowego; w takim przypadku waluty inne niż euro przelicza się z zastosowaniem kursu wymiany każdej z nich względem euro.

2. W przypadku gdy podatnik wystawia fakturę przed powstaniem obowiązku podatkowego, a kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania są określone na tej fakturze w walucie obcej, przeliczenia na złote dokonuje się według kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień wystawienia faktury. Przepis ust. 1 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.”;

31) w art. 32 w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– organ podatkowy określa podstawę opodatkowania zgodnie z wartością rynkową, jeżeli okaże się, że związek ten miał wpływ na ustalenie wynagrodzenia z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług.”;

32) w art. 33 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, 2 i 9, są obowiązani do obliczenia i wykazania w zgłoszeniu celnym kwoty podatku, z uwzględnieniem obowiązujących stawek, z zastrzeżeniem art. 33b.”;

33) uchyla się art. 36;

34) w art. 38 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zakresie nieuregulowanym w art. 17 ust. 1 pkt 1, 2 i 9, art. 19a ust. 9 – 11 oraz art. 33 – 37 stosuje się odpowiednio

przepisy celne dotyczące poboru i wymiaru cła, z wyjątkiem przepisów dotyczących przedłużenia terminu zapłaty, odroczenia płatności oraz innych ułatwień płatniczych przewidzianych w przepisach celnych.”;

35) w art. 41:

a) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Dokumentem, o którym mowa w ust. 6, jest w szczególności:

- 1) dokument w formie elektronicznej otrzymany z systemu teleinformatycznego służącego do obsługi zgłoszeń wywozowych albo potwierdzony przez urząd celny wydruk tego dokumentu;
- 2) dokument w formie elektronicznej pochodzący z systemu teleinformatycznego służącego do obsługi zgłoszeń wywozowych, otrzymany poza tym systemem, jeżeli zapewniona jest jego autentyczność;
- 3) zgłoszenie wywozowe w formie papierowej złożone poza systemem teleinformatycznym służącym do obsługi zgłoszeń wywozowych albo jego kopia potwierdzona przez urząd celny.”,

b) po ust. 9 dodaje się ust. 9a – 9c w brzmieniu:

„9a. Jeżeli przed dokonaniem dostawy towarów podatnik otrzymał całość lub część zapłaty, stawkę podatku 0% w eksporcie towarów stosuje się w odniesieniu do otrzymanej zapłaty, pod warunkiem że wywóz towarów nastąpi w terminie 2 miesięcy, licząc od końca miesiąca, w którym podatnik otrzymał tę zapłatę.

9b. Warunek, o którym mowa w ust. 9a, uważa się za spełniony, jeżeli podatnik w terminie wskazanym w tym przepisie otrzymał dokument, o którym mowa w ust. 6. Przepisy ust. 7 i 9 stosuje się odpowiednio.

- 9c. Przepisy ust. 9a i 9b stosuje się również, jeżeli wywóz towarów nastąpi w terminie późniejszym niż określony w ust. 9a, pod warunkiem że wywóz towarów w tym późniejszym terminie jest uzasadniony specyfiką realizacji tego rodzaju dostaw potwierdzoną warunkami dostawy, w których określono termin wywozu towarów.”,
- c) ust. 11 otrzymuje brzmienie:
- „11. Przepisy ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio w eksporcie towarów, o którym mowa w art. 2 pkt 8 lit. b, jeżeli podatnik przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za okres rozliczeniowy, w którym dokonał dostawy towarów, otrzymał dokument, o którym mowa w ust. 6, z którego wynika tożsamość towaru będącego przedmiotem dostawy i wywozu. Przepisy ust. 7 i 9 stosuje się odpowiednio.”,
- d) uchyla się ust. 14b,
- e) w ust. 14c wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „W przypadku czynności, dla której w związku z jej wykonywaniem ustalane są następujące po sobie terminy płatności lub rozliczeń, jeżeli okres, do którego odnoszą się te płatności lub rozliczenia, obejmuje dzień zmiany stawki podatku, czynność uznaje się za wykonaną.”,
- f) ust. 14e i 14f otrzymują brzmienie:
- „14e. W przypadku:
- 1) dostaw energii elektrycznej, ciepłej lub chłodniczej oraz gazu przewodowego,
 - 2) świadczenia usług telekomunikacyjnych i radiokomunikacyjnych,
 - 3) świadczenia usług wymienionych w poz. 140 – 153, 174 i 175 załącznika nr 3 do ustawy

– dla których wystawiono fakturę, a po wystawieniu tej faktury uległa zmianie stawka podatku w odniesieniu do okresów, do których odnoszą się rozliczenia lub płatności objęte tą fakturą, może być stosowana stawka podatku obowiązująca przed dniem zmiany stawki podatku, pod warunkiem że w pierwszej fakturze wystawianej po dniu zmiany stawki podatku, nie później jednak niż w ciągu 12 miesięcy od dnia zmiany stawki podatku, uwzględniona zostanie korekta rozliczenia objętego fakturą wystawioną przed dniem zmiany stawki podatku.

14f. Zmiana stawki podatku w odniesieniu do czynności, która zostanie wykonana w dniu zmiany stawki podatku lub po tym dniu, w związku z którą otrzymano całość lub część zapłaty, nie powoduje zmiany wysokości opodatkowania zapłaty otrzymanej przed dniem zmiany stawki podatku.”,

g) w ust. 14h część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– przepisy ust. 14a – 14g stosuje się odpowiednio.”;

36) w art. 42:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów podlega opodatkowaniu według stawki podatku 0%, pod warunkiem że podatnik:

1) dokonał dostawy na rzecz nabywcy posiadającego właściwy i ważny numer identyfikacyjny dla transakcji wewnątrzwspólnotowych, nadany przez państwo członkowskie właściwe dla nabywcy, zawierający dwuliterowy kod stosowany dla podatku od wartości dodanej;

2) przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy posiada w swojej dokumentacji dowody, że towary będące

przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy zostały wywiezione z terytorium kraju i dostarczone do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju;

3) składając deklarację podatkową, w której wykazuje tę dostawę towarów, jest zarejestrowany jako podatnik VAT UE.”,

b) w ust. 3 uchyla się pkt 2,

c) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku wywozu towarów będących przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów bezpośrednio przez podatnika dokonującego takiej dostawy lub przez ich nabywcę, przy użyciu własnego środka transportu podatnika lub nabywcy, podatnik oprócz dokumentu, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, powinien posiadać dokument zawierający co najmniej:”,

d) w ust. 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku wywozu przez nabywcę nowych środków transportu bez użycia innego środka transportu (przewozowego) podatnik oprócz dokumentu, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, powinien posiadać dokument zawierający dane umożliwiające prawidłową identyfikację podatnika dokonującego dostaw i nabywcy oraz nowego środka transportu, w szczególności:”,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dokument wywozu podatnik wystawia w każdym przypadku, w którym ma zastosowanie art. 106f ust. 5.”,

f) uchyla się ust. 7,

g) uchyla się ust. 15,

h) uchyla się ust. 17;

37) w art. 43:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dostawę towarów wykorzystywanych wyłącznie na cele działalności zwolnionej od podatku, jeżeli z tytułu nabycia, importu lub wytworzenia tych towarów nie przysługiwało dokonującemu ich dostawy prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego;”

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) dostawę gotowych posiłków przeznaczonych dla pasażerów, jeżeli z tytułu nabycia, importu lub wytworzenia tych posiłków nie przysługiwało dokonującemu ich dostawy prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego;”

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) dostawę za cenę równą wartości nominalnej znaczków pocztowych, ważnych w obrocie pocztowym na terytorium kraju i innych znaczków tego typu;”

– pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) dostawę terenów niezabudowanych innych niż tereny budowlane;”

– w pkt 12 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) otwartymi funduszami emerytalnymi oraz dobrowolnymi funduszami emerytalnymi w rozumieniu przepisów o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, a także Funduszem Gwarancyjnym utworzonym na podstawie tych przepisów;”

– pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) powszechne usługi pocztowe świadczone przez operatora obowiązującego do świadczenia takich usług, oraz dostawę towarów ściśle z tymi usługami związaną;”

- w pkt 24 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„usługi w zakresie opieki nad dziećmi i młodzieżą oraz dostawę towarów i świadczenie usług ściśle z tymi usługami związane, wykonywane:”,
- po pkt 40 dodaje się pkt 40a w brzmieniu:
„40a) usługi, w tym także usługi pośrednictwa, których przedmiotem są udziały w:
 - a) spółkach,
 - b) innych niż spółki podmiotach, jeżeli mają one osobowość prawną
 - z wyłączeniem usług przechowywania tych udziałów i zarządzania nimi;”,
- b) uchyla się ust. 2,
- c) uchyla się ust. 7,
- d) uchyla się ust. 8,
- e) w ust. 16 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 40a i 41, nie ma zastosowania do usług dotyczących praw i udziałów odzwierciedlających:”;
- 38) w art. 44 uchyla się pkt 3;
- 39) w art. 46 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) za napoje alkoholowe uważa się piwo, wino, aperitify na bazie wina lub alkoholu, koniaki, likiery lub napoje spirytusowe i inne podobne, klasyfikowane według kodów objętych pozycjami od 2203 00 do 2208 Nomenklatury Scalonej (CN);”;
- 40) w art. 83:
 - a) w ust. 1:
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) importu środków transportu morskiego, rybołówstwa morskiego i statków ratowniczych morskich

(CN 8901 10 10, 8901 20 10, 8901 30 10, 8901 90 10, 8902 00 10, ex 8905 90 10) przez armatorów morskich;”,

– w pkt 20 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„usług związanych bezpośrednio z importem towarów, w przypadku gdy wartość tych usług została włączona do podstawy opodatkowania, zgodnie z art. 30b ust. 4, z wyjątkiem usług:”;

b) w ust. 1a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przez przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym, o których mowa w ust. 1 pkt 5 – 8, 13, 16 i 18, rozumie się przewoźników lotniczych posiadających siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju, u których udział:”;

c) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego ogłasza do dnia 31 marca danego roku podatkowego, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Urzędu Lotnictwa Cywilnego, listę przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym, o których mowa w ust. 1a, na okres od dnia 1 kwietnia danego roku podatkowego do dnia 31 marca następnego roku podatkowego, na podstawie danych uzyskanych od przewoźników lotniczych.”;

d) ust. 1f otrzymuje brzmienie:

„1f. Przez przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym, o których mowa w ust. 1 pkt 5 – 8, 13, 16 i 18, rozumie się również przewoźników lotniczych nieposiadających siedziby działalności gospodarczej na terytorium kraju:

1) uprawnionych do wykonywania przewozów w transporcie międzynarodowym na podstawie odpowiedniego aktu właściwego organu kraju siedziby

tego przewoźnika, w szczególności koncesji lub certyfikatu przewoźnika lotniczego, lub

- 2) wpisanych na listę przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym ogłoszoną przez właściwy organ kraju siedziby danego przewoźnika.”;

41) w art. 86:

a) w ust. 2:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) suma kwot podatku określonych w fakturach otrzymanych przez podatnika z tytułu:

- a) nabycia towarów i usług lub
- b) dokonania całości lub części zapłaty przed nabyciem towaru lub wykonaniem usługi;

2) w przypadku importu towarów – kwota podatku:

- a) wynikająca z otrzymanego dokumentu celnego,
- b) należnego, w przypadku, o którym mowa w art. 33a,
- c) wynikająca z deklaracji importowej, w przypadku, o którym mowa w art. 33b;”;

– w pkt 4:

– – lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, o którym mowa w art. 9, określana na podstawie otrzymanej faktury, wystawionej zgodnie z przepisami dyrektywy 2006/112/WE, dokumentującej dostawę towarów stanowiącą u podatnika wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów;”;

– – dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, o którym mowa w art. 11;”;

- uchyla się pkt 5,
- pkt 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6) różnica podatku, o której mowa w art. 30c ust. 2 i art. 37;”,
- dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
 - „7) u podatnika, o którym mowa w art. 16, kwota stanowiąca równowartość 22% kwoty należnej z tytułu dostawy nowego środka transportu, nie wyższa jednak niż kwota podatku zawartego w fakturze stwierdzającej nabycie tego środka lub dokumencie celnym, albo podatku zapłaconego przez tego podatnika od wewnątrzwspólnotowego nabycia tego środka.”,
- b) w ust. 8 uchyla się pkt 2,
- c) ust. 10 otrzymuje brzmienie:
 - „10. Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego powstaje w rozliczeniu za okres, w którym w odniesieniu do nabytych lub importowanych przez podatnika towarów i usług powstał obowiązek podatkowy. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, pkt 2 lit. a i pkt 4 lit. c, prawo, o którym mowa w zdaniu pierwszym, powstaje nie wcześniej niż w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał fakturę lub dokument celny, z zastrzeżeniem ust. 10d – 10f.”,
- d) uchyla się ust. 10a,
- e) po ust. 10a dodaje się ust. 10b – 10f w brzmieniu:
 - „10b. Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w odniesieniu do wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, dostawy towarów oraz świadczenia usług, dla których zgodnie z art. 17 podatnikiem jest nabywca towarów lub usług, powstaje w rozliczeniu za okres, o którym mowa

w ust. 10, pod warunkiem uwzględnienia przez podatnika kwoty podatku należnego z tytułu tych transakcji w deklaracji podatkowej, w której jest on obowiązany rozliczyć podatek należny z tego tytułu.

10c. Przepis ust. 10 stosuje się odpowiednio do całości lub części zapłaty uiszczanej przed dokonaniem dostawy lub wykonaniem usługi.

10d. Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego powstaje:

1) w przypadku stosowania w imporcie towarów procedury uproszczonej, polegającej na wpisie do rejestru zgodnie z przepisami celnymi – za okres rozliczeniowy, w którym podatnik dokonał wpisu do rejestru; obniżenie kwoty podatku należnego następuje pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku wykazanego w dokumencie celnym stanowiącym zgłoszenie uzupełniające dotyczące tego okresu rozliczeniowego, z zastrzeżeniem art. 33a;

2) w przypadku decyzji, o których mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz art. 34 – w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał decyzję; obniżenie kwoty podatku należnego następuje pod warunkiem dokonania przez podatnika zapłaty podatku wynikającego z decyzji.

10e. Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w odniesieniu do nabytych przez małego podatnika towarów i usług, w okresie stosowania przez niego metody kasowej, powstaje nie wcześniej niż w rozliczeniu za okres, w którym podatnik dokonał zapłaty za te towary i usługi.

10f. Prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w przypadku podatnika, o którym

mowa w art. 16, powstaje w rozliczeniu za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu dokonanej przez niego wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów.”,

f) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Jeżeli podatnik nie dokona obniżenia kwoty podatku należnego w terminach określonych w ust. 10, 10d i 10e, może obniżyć kwotę podatku należnego w deklaracji podatkowej za jeden z dwóch następujących okresów rozliczeniowych.”,

g) uchyla się ust. 12 i 12a,

h) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Jeżeli podatnik nie dokonał obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w terminach, o których mowa w ust. 10, 10d, 10e i 11, może on obniżyć kwotę podatku należnego przez dokonanie korekty deklaracji podatkowej za okres, w którym powstało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, nie później jednak niż w ciągu 5 lat, licząc od początku roku, w którym powstało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego – z zastrzeżeniem ust. 13a.”,

i) po ust. 13 dodaje się ust. 13a w brzmieniu:

„13a. Jeżeli podatnik w odniesieniu do wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, dostawy towarów oraz świadczenia usług, dla których zgodnie z art. 17 podatnikiem jest nabywca towarów lub usług, nie dokonał obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w terminach, o których mowa w ust. 10 i 11, może on obniżyć kwotę podatku należnego przez dokonanie korekty deklaracji podatkowej za okres, w którym powstało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, nie później jednak

niż w ciągu 5 lat, licząc od końca roku, w którym powstało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego.”,

j) uchyla się ust. 16 – 18,

k) po ust. 19 dodaje się ust. 19a i 19b w brzmieniu:

„19a. W przypadku gdy nabywca towaru lub usługi otrzymał fakturę korygującą, o której mowa w art. 29a ust. 13 i 14, jest on obowiązany do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym tę fakturę korygującą otrzymał. Jeżeli podatnik nie obniżył kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego określonego w fakturze, której korekta dotyczy, a prawo do takiego obniżenia mu przysługuje, zmniejszenie kwoty podatku naliczonego uwzględnia się w rozliczeniu za okres, w którym podatnik dokonuje tego obniżenia.

19b. W przypadku, o którym mowa w art. 29a ust. 15 pkt 4, nabywca towaru lub usługi jest obowiązany do zmniejszenia kwoty podatku naliczonego w rozliczeniu za okres, w którym dowiedział się o warunkach, na jakich transakcja została zrealizowana.”,

l) uchyla się ust. 20 i 21;

42) w art. 87:

a) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Do zwrotu różnicy podatku podatnikowi, o którym mowa w art. 16, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2, 2a, 6 i 7.”,

b) uchyla się ust. 11 i 12;

43) w art. 88:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 5,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Obniżenia lub zwrotu różnicy podatku należnego nie stosuje się do wydatków, o których mowa w art. 29a ust. 7 pkt 3.”,

c) w ust. 3a:

- w pkt 1 uchyla się lit. b,
- uchyla się pkt 3,
- uchyla się pkt 6,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Obniżenia kwoty lub zwrotu różnicy podatku należnego nie stosuje się również do podatników, którzy nie są zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni, zgodnie z art. 96, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 86 ust. 2 pkt 7.”,

e) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Nie stanowi podstawy do obniżenia kwoty podatku należnego oraz zwrotu różnicy podatku kwota podatku naliczonego, o której mowa w art. 86 ust. 2 pkt 4 lit. c, w przypadku opodatkowania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, o którym mowa w art. 25 ust. 2, na terytorium kraju z powodu podania numeru, o którym mowa w art. 97 ust. 10, w sytuacji gdy towary w momencie zakończenia ich wysyłki lub transportu znajdują się na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju.”;

44) w art. 89 w ust. 1i pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) był podatnikiem, u którego sprzedaż była zwolniona od podatku na podstawie art. 113.”;

45) w art. 90:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do obrotu, o którym mowa w ust. 3, nie wlicza się obrotu z tytułu transakcji dotyczących:

- 1) pomocniczych transakcji w zakresie nieruchomości i pomocniczych transakcji finansowych;
 - 2) usług wymienionych w art. 43 ust. 1 pkt 7, 12 i 38 – 41, w zakresie, w jakim transakcje te mają charakter pomocniczy.”;
- b) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:
- „9a. Przy ustalaniu proporcji zgodnie z ust. 2 – 6 do obrotu nie wlicza się kwoty podatku.”;
- 46) w art. 96:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podmioty wymienione w art. 15, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9 lub wykonujące wyłącznie czynności zwolnione od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3, mogą złożyć zgłoszenie rejestracyjne.”;
 - b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podatników, którzy ustanowili przedstawiciela podatkowego, o którym mowa w art. 18d ust. 1.”;
 - c) w ust. 5 w zdaniu pierwszym:
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przed dniem dokonania pierwszej sprzedaży towaru lub usługi, innych niż zwolnione od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 2, 2a i 4 – 41 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3, w przypadku rozpoczęcia dokonywania tej sprzedaży;”;
 - pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) przed początkiem miesiąca, w którym podatnik rezygnuje ze zwolnienia, o którym mowa w art. 43

ust. 1 pkt 3 oraz art. 113 ust. 1 i 9, w przypadku rezygnacji z tego zwolnienia, z zastrzeżeniem pkt 4;

4) przed dniem wykonania pierwszej czynności określonej w art. 5, w przypadku rezygnacji ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 9, od pierwszej wykonanej czynności.”,

d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Podatnicy zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni, u których następnie sprzedaż została zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 lub którzy następnie zgłosili, że będą wykonywać wyłącznie czynności zwolnione od podatku na podstawie art. 43, pozostają w rejestrze jako podatnicy VAT zwolnieni.”,

e) uchyla się ust. 11;

47) w art. 97:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podatników, którzy ustanowili przedstawiciela podatkowego, o którym mowa w art. 18d ust. 1.”,

b) ust. 17 – 19 otrzymują brzmienie:

„17. Naczelnik urzędu skarbowego lub wyznaczona przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych jednostka organizacyjna, na wniosek zainteresowanego, potwierdza zidentyfikowanie określonego podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju albo informuje o braku takiego potwierdzenia. Zainteresowanym może być podatnik, o którym mowa w art. 15, lub osoba prawna, która nie jest takim podatnikiem, mający interes prawny w złożeniu wniosku.

18. Wniosek, o którym mowa w ust. 17, składa się na piśmie, faksem, telefonicznie lub drogą elektroniczną, wskazując:

- 1) nazwę lub imię i nazwisko oraz adres podmiotu;
 - 2) numer identyfikacji podatkowej podmiotu, nadany przez państwo członkowskie właściwe dla tego podmiotu dla transakcji wewnątrzwspólnotowych, zawierający dwuliterowy kod stosowany dla podatku od wartości dodanej;
 - 3) nazwę lub imię i nazwisko oraz adres zainteresowanego;
 - 4) numer identyfikacji podatkowej zainteresowanego; w przypadku gdy zainteresowany jest zarejestrowany jako podatnik VAT UE, numer ten poprzedza się kodem PL;
 - 5) określenie dnia, miesiąca oraz roku, na który ma nastąpić potwierdzenie zidentyfikowania, o którym mowa w ust. 17, w przypadku gdy potwierdzenie zidentyfikowania ma dotyczyć okresu wcześniejszego niż dzień złożenia wniosku.
19. Potwierdzenie zidentyfikowania, o którym mowa w ust. 17, albo poinformowanie o braku takiego potwierdzenia następuje:
- 1) na piśmie – w przypadku gdy wniosek został złożony na piśmie lub faksem z żądaniem wydania takiego potwierdzenia na piśmie;
 - 2) telefonicznie lub drogą elektroniczną – w pozostałych przypadkach.”,
- c) dodaje się ust. 20 i 21 w brzmieniu:
- „20. Potwierdzenie zidentyfikowania, o którym mowa w ust. 17, oraz informacja o braku takiego potwierdzenia zawiera dane, o których mowa w ust. 18 pkt 1 – 4, oraz odpowiednio określenie dnia, miesiąca oraz roku, na który następuje potwierdzenie zidentyfikowania, lub stwierdzenie braku potwierdzenia.

21. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczy, w drodze rozporządzenia, jednostkę organizacyjną do celów dokonywania potwierdzenia zidentyfikowania określonego podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju oraz informowania o braku takiego potwierdzenia, uwzględniając konieczność zapewnienia sprawności postępowania w tych sprawach.”;

48) w art. 98 w ust. 1 uchyla się pkt 3;

49) w art. 99:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podatników, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113, oraz podmiotów wykonujących wyłącznie czynności zwolnione od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3, chyba że przysługuje im zwrot różnicy podatku lub zwrot podatku naliczonego zgodnie z art. 87 lub przepisami wydanymi na podstawie art. 92 ust. 1 pkt 3 albo są obowiązani do dokonania korekty podatku odliczonego, o której mowa w art. 90a lub art. 91.”,

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Podatnicy wymienieni w art. 15, inni niż zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni, którzy ustanowili przedstawiciela podatkowego, o którym mowa w art. 18d ust. 1, nie są obowiązani do składania deklaracji podatkowych; deklaracje podatkowe składa we własnym imieniu na ich rzecz przedstawiciel podatkowy za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu.”;

50) w art. 100:

a) w ust. 8 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) łączną wartość wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, łączną wartość wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, w tym również łączną wartość dostawy towarów, o której mowa w ust. 1 pkt 3, łączną wartość świadczonych usług, o których mowa w ust. 1 pkt 4 – w odniesieniu do poszczególnych kontrahentów.”,

b) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Na potrzeby określenia momentu powstania obowiązku podatkowego, o którym mowa w ust. 3 i 4, w zakresie świadczenia usług wymienionych w ust. 1 pkt 4, przepisy art. 19a ust. 1 – 3 i 8 stosuje się odpowiednio.”,

c) dodaje się ust. 12 w brzmieniu:

„12. Przedstawiciel podatkowy, o którym mowa w art. 18d ust. 1, składa, za okresy miesięczne, informacje podsumowujące zawierające zbiorcze informacje o dokonanych wewnątrzwspólnotowych dostawach towarów, do rozliczenia których został upoważniony.”;

51) w art. 104 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przepisy art. 21 i art. 86 ust. 10e stosuje się również do podatników rozpoczynających w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, jeżeli przewidywana przez podatników wartość sprzedaży nie przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej, kwot określonych w art. 2 pkt 25.”;

52) uchyla się art. 106;

53) po art. 106 dodaje się art. 106a – 106o w brzmieniu:

„Art. 106a. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do:

- 1) sprzedaży, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4 i 5 oraz ust. 2a, w których usługodawca lub dokonujący dostawy towarów nie rozlicza podatku należnego i faktura

dokumentująca te transakcje nie jest wystawiana przez usługobiorcę lub nabywcę towarów w imieniu i na rzecz usługodawcy lub dokonującego dostawy towarów;

2) dostawy towarów i świadczenia usług dokonywanych przez podatnika posiadającego na terytorium kraju siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego dokonywane są te czynności, a w przypadku braku na terytorium kraju siedziby działalności gospodarczej oraz stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej – posiadającego na terytorium kraju stałe miejsce zamieszkania albo zwykłe miejsce pobytu, z którego dokonywane są te czynności, w przypadku gdy miejscem świadczenia jest terytorium:

a) państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju a osobą zobowiązaną do zapłaty podatku od wartości dodanej jest nabywca towaru lub usługobiorca i faktura dokumentująca te czynności nie jest wystawiana przez tego nabywcę lub usługobiorcę w imieniu i na rzecz podatnika,

b) państwa trzeciego.

Art. 106b. 1. Podatnik jest obowiązany wystawić fakturę dokumentującą:

1) sprzedaż, a także dostawę towarów i świadczenie usług, o których mowa w art. 106a pkt 2, dokonywane przez niego na rzecz:

- a) innego podatnika podatku, podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze lub
 - b) osoby prawnej niebędącej podatnikiem, o którym mowa w lit. a;
- 2) sprzedaż wysyłkową z terytorium kraju i na terytorium kraju na rzecz podmiotu innego niż wskazany w pkt 1;
 - 3) wewnątrzwspólnotową dostawę towarów na rzecz podmiotu innego niż wskazany w pkt 1;
 - 4) otrzymanie przez niego całości lub części zapłaty przed dokonaniem czynności, o których mowa w pkt 1 i 2, z wyjątkiem przypadku, gdy zapłata dotyczy wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów.
2. Podatnik nie jest obowiązany do wystawienia faktury w odniesieniu do sprzedaży zwolnionej od podatku na podstawie art. 43 ust. 1, art. 113 ust. 1 i 9 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3.
 3. Na żądanie nabywcy towaru lub usługi, podatnik jest obowiązany wystawić fakturę dokumentującą:
 - 1) czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz otrzymanie całości lub części zapłaty przed wykonaniem tych czynności, z wyjątkiem przypadku, gdy zapłata dotyczy wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów – jeżeli obowiązek wystawienia faktury nie wynika z ust. 1,
 - 2) sprzedaż zwolnioną, o której mowa w ust. 2, z zastrzeżeniem art. 117 pkt 1 i art. 118– jeżeli żądanie jej wystawienia zostało zgłoszone w terminie 3 miesięcy, licząc od końca miesiąca,

w którym dostarczono towar lub wykonano usługę
bądź otrzymano całość lub część zapłaty.

Art. 106c. Faktury dokumentujące dostawę towarów, o której mowa w art. 18, z tytułu której na dłużniku ciąży obowiązek podatkowy, wystawiają w imieniu i na rzecz dłużnika:

- 1) organy egzekucyjne określone w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- 2) komornicy sądowi wykonujący czynności egzekucyjne w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego.

Art. 106d. 1. Nabywca towarów i usług od podatnika może wystawiać w jego imieniu i na jego rzecz faktury dokumentujące dokonanie sprzedaży na jego rzecz przez podatnika oraz faktury, o których mowa w art. 106b ust. 1 pkt 4, jeżeli istnieje wcześniejsze porozumienie między tymi dwiema stronami i pod warunkiem, że istnieje określona procedura zatwierdzania poszczególnych faktur przez podatnika dokonującego sprzedaży.

2. Faktury może wystawiać w imieniu i na rzecz podatnika również upoważniona przez niego osoba trzecia, w szczególności jego przedstawiciel podatkowy, o którym mowa w art. 18a.

Art. 106e. 1. Faktura zawiera:

- 1) datę wystawienia faktury;
- 2) kolejny numer faktury nadany w ramach jednej lub kilku serii, który w sposób jednoznaczny identyfikuje fakturę;
- 3) imiona i nazwiska lub nazwy podatnika i nabywcy towarów lub usług oraz ich adresy;

- 4) numer, za pomocą którego podatnik jest zidentyfikowany dla podatku, z zastrzeżeniem pkt 26 lit. a;
- 5) numer, za pomocą którego nabywca towarów lub usług jest zidentyfikowany dla podatku lub podatku od wartości dodanej, pod którym otrzymał on towary lub usługi, z zastrzeżeniem pkt 26 lit. b;
- 6) datę dokonania lub zakończenia dostawy towarów lub wykonania usługi lub datę otrzymania zapłaty, o której mowa w art. 106b ust. 1 pkt 4, o ile taka data jest określona i różni się od daty wystawienia faktury;
- 7) nazwę (rodzaj) towaru lub usługi;
- 8) miarę i ilość dostarczonych towarów lub zakres wykonanych usług;
- 9) cenę jednostkową towaru lub usługi bez kwoty podatku (cenę jednostkową netto);
- 10) kwoty wszelkich opustów lub obniżek cen, w tym w formie rabatu z tytułu wcześniejszej zapłaty, o ile nie zostały one uwzględnione w cenie jednostkowej;
- 11) wartość dostarczonych towarów lub wykonanych usług, objętych transakcją, bez kwoty podatku (wartość sprzedaży netto);
- 12) stawkę podatku;
- 13) sumę wartości sprzedaży netto, z podziałem na sprzedaż objętą poszczególnymi stawkami podatku i sprzedaż zwolnioną od podatku;
- 14) kwotę podatku od sumy wartości sprzedaży netto, z podziałem na kwoty dotyczące poszczególnych stawek podatku;

- 15) kwotę należności ogółem;
- 16) w przypadku dostawy towarów lub świadczenia usług, w odniesieniu do których obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19a ust. 5 pkt 1 lub art. 21 ust. 1 – wyrazy „metoda kasowa”;
- 17) w przypadku faktur, o których mowa w art. 106d ust. 1 – wyraz „samofakturowanie”;
- 18) w przypadku świadczenia usług turystyki, dla których podstawę opodatkowania stanowi zgodnie z art. 119 ust. 1 kwota marży – wyrazy „procedura marży dla biur podróży”;
- 19) w przypadku dostawy towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków, dla których podstawę opodatkowania stanowi zgodnie z art. 120 ust. 4 i 5 marża – odpowiednio wyrazy „procedura marży – towary używane”, „procedura marży – dzieła sztuki” lub „procedura marży – przedmioty kolekcjonerskie i antyki”;
- 20) w przypadku dostawy towarów lub wykonania usługi, dla których obowiązującym do rozliczenia podatku, podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze jest nabywca towaru lub usługi – wyrazy „odwrotne obciążenie”;
- 21) w przypadku dostawy towarów lub świadczenia usług zwolnionych od podatku na podstawie art. 43 ust. 1, art. 113 ust. 1 i 9 albo przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3 – wskazanie:

- a) przepisu ustawy albo aktu wydanego na podstawie ustawy, na podstawie którego podatnik stosuje zwolnienie od podatku,
 - b) przepisu dyrektywy 2006/112/WE, który zwalnia od podatku tę dostawę towarów lub to świadczenie usług, lub
 - c) innej podstawy prawnej wskazującej na to, że dostawa towarów lub świadczenie usług korzysta ze zwolnienia;
- 22) w przypadku, o którym mowa w art. 106c – nazwę i adres organu egzekucyjnego lub imię i nazwisko komornika sądowego oraz jego adres, a w miejscu określonym dla podatnika – imię i nazwisko lub nazwę dłużnika oraz jego adres;
- 23) w przypadku faktur wystawianych w imieniu i na rzecz podatnika przez jego przedstawiciela podatkowego – nazwę lub imię i nazwisko przedstawiciela podatkowego, jego adres oraz numer, za pomocą którego jest on zidentyfikowany dla podatku;
- 24) w przypadku gdy przedmiotem wewnątrz-wspólnotowej dostawy są nowe środki transportu – moment (datę) dopuszczenia nowego środka transportu do użytku oraz:
- a) przebieg pojazdu – w przypadku pojazdów lądowych, o których mowa w art. 2 pkt 10 lit. a,
 - b) liczbę godzin roboczych używania nowego środka transportu – w przypadku jednostek pływających, o których mowa w art. 2 pkt 10 lit. b, oraz statków powietrznych, o których mowa w art. 2 pkt 10 lit. c;

- 25) w przypadku faktur wystawianych przez drugiego w kolejności podatnika, o którym mowa w art. 135 ust. 1 pkt 4 lit. b i c, w wewnątrzspółnotowej transakcji trójstronnej (procedurze uproszczonej) – dane określone w art. 136;
- 26) w przypadkach, o których mowa w art. 97 ust. 10 pkt 2 i 3:
 - a) numer, za pomocą którego podatek jest zidentyfikowany dla podatku, poprzedzony kodem PL,
 - b) numer, za pomocą którego nabywca towaru lub usługi jest zidentyfikowany dla celów podatku od wartości dodanej w danym państwie członkowskim, zawierający dwuliterowy kod stosowany dla podatku od wartości dodanej właściwy dla tego państwa członkowskiego.

2. Faktura nie zawiera:

- 1) w przypadku dostawy towarów lub wykonania usługi, dla których obowiązującym do rozliczenia podatku, zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 7 i 8, jest nabywca towaru lub usługobiorca – danych określonych w ust. 1 pkt 12 – 14;
- 2) w przypadku świadczenia usług turystyki, dla których podstawę opodatkowania stanowi zgodnie z art. 119 ust. 1 kwota marży – danych określonych w ust. 1 pkt 9 – 14;
- 3) w przypadku dostawy towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków, dla których podstawę opodatkowania stanowi

zgodnie z art. 120 ust. 4 i 5 marża – danych określonych w ust. 1 pkt 9 – 14.

3. Faktura może nie zawierać:

- 1) w przypadku, o którym mowa w art. 106b ust. 3 pkt 2 – danych określonych w ust. 1 pkt 5, 12 i 14;
- 2) w przypadku, o którym mowa w art. 16 – danych określonych w ust. 1 pkt 4;
- 3) w przypadku:
 - a) eksportu towarów,
 - b) sprzedaży uprawnionym przedstawicielstwom dyplomatycznym i urzędом konsularnym oraz członkom personelu tych przedstawicielstw i urzędów, a także innym osobom zrównanym z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych,
 - c) sprzedaży wysyłkowej z kraju i na terytorium kraju,
 - d) o którym mowa w art. 13 ust. 2 pkt 3 i 4 – danych określonych w ust. 1 pkt 5;
- 4) w przypadku, o którym mowa w art. 106a pkt 2 lit. a – danych określonych w ust. 1 pkt 10 i 12 – 14;
- 5) w przypadku, o którym mowa w art. 106a pkt 2 lit. b – danych określonych w ust. 1 pkt 5 i 12 – 14;
- 6) w przypadku gdy kwota należności ogółem nie przekracza kwoty 450 zł albo kwoty 100 euro, jeżeli kwota ta określona jest w euro – danych określonych w ust. 1 pkt 3 dotyczących nabywcy i danych określonych w ust. 1 pkt 8, 9 i 11 – 14, pod warunkiem że zawiera dane pozwalające

określić dla poszczególnych stawek podatku kwotę podatku.

4. Przepisu ust. 3 pkt 6 nie stosuje się w przypadku sprzedaży wysyłkowej z terytorium kraju i na terytorium kraju, wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów oraz w przypadku, o którym mowa w art. 106a pkt 2 lit. a.
5. Podatnik może określić w fakturze również kwoty podatku dotyczące wartości poszczególnych dostarczonych towarów i wykonanych usług wykazanych w tej fakturze; w tym przypadku łączna kwota podatku może być ustalona w wyniku podsumowania jednostkowych kwot podatku.
6. Kwoty podatku, bez względu na to, w jakiej walucie określone są kwoty w fakturze, wykazuje się w złotych, przy zastosowaniu zasad przeliczania na złote przyjętych dla przeliczania kwot stosowanych do określenia podstawy opodatkowania. Kwoty wykazywane w fakturze zaokrągla się do pełnych groszy, przy czym końcówki poniżej 0,5 grosza pomija się, a końcówki od 0,5 grosza i wyższe zaokrągla się do 1 grosza.

Art. 106f. 1. Faktury wystawia się co najmniej w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje nabywca, a drugi zachowuje w swojej dokumentacji podatnik dokonujący sprzedaży.

2. W przypadku faktur w formie elektronicznej podatnik dokonujący sprzedaży przesyła je lub udostępnia nabywcy, zachowując je jednocześnie w swojej dokumentacji.
3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku, o którym mowa w art. 106d.

4. W przypadku, o którym mowa w art. 106c, faktura jest wystawiana w trzech egzemplarzach; jeden egzemplarz faktury jest wydawany nabywcy, drugi podmiot ją wystawiający pozostawia w swojej dokumentacji, trzeci przekazuje dłużnikowi. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.
5. W przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy nowych środków transportu na rzecz nabywcy, o którym mowa w art. 13 ust. 2 pkt 4, podatnik, w terminie 14 dni od dnia dokonania dostawy, przesyła kopię wystawionej faktury lub dane w niej zawarte do wyznaczonej jednostki, o której mowa w art. 97 ust. 17.

Art. 106g. 1. W przypadku gdy faktura dotyczy sprzedaży zarejestrowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej, do egzemplarza faktury pozostającego u podatnika dołącza się paragon dokumentujący tę sprzedaż.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy sprzedaży dokumentowanej fakturą emitowaną przy zastosowaniu kasy rejestrującej, w przypadkach gdy wartość sprzedaży i kwota podatku są zarejestrowane w raporcie fiskalnym dobowym kasy.
3. W przypadku gdy faktura w formie elektronicznej dotyczy sprzedaży zarejestrowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej, podatnik zostawia w dokumentacji paragon dotyczący tej sprzedaży z danymi identyfikującymi tę fakturę.

Art. 106h. 1. Fakturę wystawia się nie później niż 15. dnia od zakończenia miesiąca, w którym dokonano dostawy towaru lub wykonano usługę, z zastrzeżeniem ust. 2 – 7.

2. Jeżeli przed dokonaniem dostawy towaru lub wykonaniem usługi otrzymano całość lub część zapłaty, o której mowa w art. 106b ust. 1 pkt 4, fakturę wystawia się nie później niż 15. dnia od zakończenia miesiąca, w którym otrzymano całość lub część zapłaty od nabywcy, z zastrzeżeniem ust. 3.
3. Jeżeli faktury, o których mowa w ust. 2, nie obejmują całej zapłaty, podatnik po dokonaniu dostawy towaru lub wykonaniu usługi wystawia fakturę zgodnie z ust. 1 i art. 106e, z tym że sumę wartości towarów lub usług pomniejsza się o wartość otrzymanych części zapłaty, a kwotę podatku pomniejsza się o sumę kwot podatku wykazanego w fakturach dokumentujących otrzymanie części zapłaty; taka faktura powinna zawierać również numery faktur dokumentujących otrzymanie części zapłaty wystawionych przed dokonaniem dostawy towaru lub wykonaniem usługi.
4. Fakturę wystawia się nie później niż:
 - 1) 30. dnia od dnia wykonania usług – w przypadku, o którym mowa w art. 19a ust. 5 pkt 3 lit. a;
 - 2) 60. dnia od dnia wydania towarów – w przypadku, o którym mowa w art. 19a ust. 5 pkt 3 lit. b, z zastrzeżeniem ust. 5;
 - 3) 90. dnia od dnia wykonania czynności – w przypadku, o którym mowa w art. 19a ust. 5 pkt 3 lit. c.
5. W przypadku dostawy towarów, o których mowa w art. 19a ust. 5 pkt 3 lit. b, gdy umowa przewiduje rozliczenie zwrotów wydawnictw, fakturę wystawia się nie później niż 120. dnia od pierwszego dnia wydania towarów.

6. W przypadku, o którym mowa w art. 29a ust. 12, fakturę wystawia się nie później niż:
 - 1) 7. dnia od określonego w umowie dnia zwrotu opakowania;
 - 2) 60. dnia od dnia wydania opakowania, jeżeli w umowie nie określono terminu zwrotu opakowania.
7. W przypadkach, o których mowa w art. 106b ust. 3, fakturę wystawia się:
 - 1) zgodnie z ust. 1 – 3 – jeżeli żądanie wystawienia faktury zostało zgłoszone do końca miesiąca, w którym dostarczono towar lub wykonano usługę bądź otrzymano całość lub część zapłaty;
 - 2) nie później niż 15. dnia od dnia zgłoszenia żądania – jeżeli żądanie wystawienia faktury zostało zgłoszone po upływie miesiąca, o którym mowa w pkt 1.
8. Faktury nie mogą być wystawione wcześniej niż 30. dnia przed:
 - 1) dokonaniem dostawy towaru lub wykonaniem usługi;
 - 2) otrzymaniem, przed dokonaniem dostawy towaru lub wykonaniem usługi, całości lub części zapłaty.
9. W przypadku wystawiania faktur w zakresie dostawy towarów i świadczenia usług, dla których obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19a ust. 3 i 4, pod warunkiem że faktura zawiera informację, jakiego okresu rozliczeniowego dotyczy, lub dla których obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19a ust. 5 pkt 3:
 - 1) przepisu ust. 8 pkt 1 nie stosuje się;

- 2) nie ma obowiązku wystawiania odrębnych faktur potwierdzających otrzymanie całości lub części zapłaty przed dokonaniem dostawy towaru lub wykonaniem usługi, jeżeli zapłata ta dotyczy czynności objętych fakturami wystawionymi przed ich dokonaniem.

Art. 106i. 1. W przypadku gdy po wystawieniu faktury udzielono:

- 1) obniżki ceny w formie rabatu, o której mowa w art. 29a ust. 7 pkt 1,
 - 2) opustów i obniżek cen, o których mowa w art. 29a ust. 10 pkt 1
– podatnik ich udzielający wystawia fakturę korygującą.
2. W przypadku gdy podatnik udziela opustu lub obniżki ceny w odniesieniu do jednej lub więcej dostaw towarów lub usług, faktura korygująca zawiera:
 - 1) numer kolejny oraz datę jej wystawienia;
 - 2) zawarte w fakturze, której dotyczy faktura korygująca:
 - a) dane określone w art. 106e ust. 1 pkt 1 – 6,
 - b) nazwę (rodzaj) towaru lub usługi objętych opustem lub obniżką;
 - 3) kwotę i rodzaj udzielonego opustu lub obniżki;
 - 4) kwotę zmniejszenia podatku należnego.
 3. W przypadku gdy podatnik udziela opustu lub obniżki ceny w odniesieniu do wszystkich dostaw towarów lub usług dokonanych lub świadczonych na rzecz jednego odbiorcy w danym okresie, faktura korygująca zawiera:
 - 1) numer kolejny oraz datę jej wystawienia;

- 2) dane określone w art. 106e ust. 1 pkt 1 – 4;
 - 3) okres, do którego odnosi się udzielany opust lub obniżka;
 - 4) kwotę udzielonego opustu lub obniżki;
 - 5) kwotę zmniejszenia podatku należnego.
4. Jeżeli opust lub obniżka ceny dotyczy sprzedaży opodatkowanej różnymi stawkami, kwotę opustu lub obniżki oraz kwotę zmniejszenia podatku należnego, o których mowa w ust. 2 i 3, podaje się w podziale na kwoty dotyczące poszczególnych stawek podatku.
5. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku:
- 1) zwrotu podatnikowi towarów i opakowań;
 - 2) zwrotu nabywcy całości lub części zapłaty, o której mowa w art. 106b ust. 1 pkt 4.
6. Fakturę korygującą wystawia się również, gdy po wystawieniu faktury podwyższono cenę lub stwierdzono pomyłkę w cenie, stawce, kwocie podatku lub w jakiegokolwiek innej pozycji faktury.
7. Faktura korygująca wystawiana w przypadku podwyższenia ceny powinna zawierać co najmniej:
- 1) numer kolejny oraz datę jej wystawienia;
 - 2) zawarte w fakturze, której dotyczy faktura korygująca:
 - a) dane określone w art. 106e ust. 1 pkt 1 – 6,
 - b) nazwę (rodzaj) towaru lub usługi objętych podwyżką ceny;
 - 3) kwotę podwyższenia podatku należnego.
8. Faktura korygująca wystawiana w przypadku stwierdzenia pomyłek, o których mowa w ust. 6, zawiera dane określone w ust. 7 pkt 1 i pkt 2 lit. a,

a także pozycje, w których stwierdzono pomyłki i prawidłową treść tych pozycji, w tym kwoty podane w omyłkowej wysokości oraz kwoty w wysokości prawidłowej.

9. Faktura korygująca zawiera wyrazy „FAKTURA KORYGUJĄCA” albo wyraz „KOREKTA”.

Art. 106j. 1. W przypadku gdy faktura ulegnie zniszczeniu albo zaginie, podatnik ponownie wystawia fakturę:

- 1) na wniosek nabywcy – zgodnie z danymi zawartymi w egzemplarzu faktury będącym w posiadaniu podatnika;
 - 2) zgodnie z danymi zawartymi w egzemplarzu faktury będącym w posiadaniu nabywcy.
2. Faktura wystawiona ponownie zawiera wyraz „DUPLIKAT” oraz datę jej wystawienia.
 3. Do faktur wystawionych ponownie przepisu art. 106f ust. 5 nie stosuje się.

Art. 106k. 1. Podatnik określa sposób zapewnienia autentyczności pochodzenia, integralności treści i czytelności faktury.

2. Przez autentyczność pochodzenia faktury rozumie się pewność co do tożsamości dokonującego dostawy towarów lub usługodawcy albo wystawcy faktury.
3. Przez integralność treści faktury rozumie się, że w fakturze nie zmieniono danych, które powinna zawierać faktura.
4. Autentyczność pochodzenia, integralność treści oraz czytelność faktury można zapewnić za pomocą dowolnych kontroli biznesowych, które ustalają wiarygodną ścieżkę audytu między fakturą a dostawą towarów lub świadczeniem usług.

5. Poza wykorzystaniem kontroli biznesowych, określonych w ust. 4, autentyczność pochodzenia i integralność treści faktury elektronicznej są zachowane, w szczególności, w przypadku wykorzystania:

- 1) bezpiecznego podpisu elektronicznego w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450, z późn. zm.⁴⁾), weryfikowanego za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu, lub
- 2) elektronicznej wymiany danych (EDI) zgodnie z umową w sprawie europejskiego modelu wymiany danych elektronicznych, jeżeli zawarta umowa dotycząca tej wymiany przewiduje stosowanie procedur gwarantujących autentyczność pochodzenia faktury i integralność jej danych.

Art. 106l. 1. Stosowanie faktur elektronicznych wymaga akceptacji odbiorcy faktury.

2. W przypadku przesyłania lub udostępniania temu samemu odbiorcy jednocześnie więcej niż jednej faktury elektronicznej dane wspólne dla poszczególnych faktur mogą zostać podane tylko raz, o ile dla każdej faktury są dostępne wszystkie te dane.

Art. 106m. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których faktury mogą zawierać zakres danych węższy niż określony w art. 106e, oraz zakres tych danych, uwzględniając:

- 1) konieczność zapewnienia odpowiedniego dokumentowania dostawy towarów lub świadczenia usług i identyfikacji czynności dokonanych przez niektóre kategorie podatników;
- 2) niską wartość transakcji lub specyfikę niektórych rodzajów działalności związaną z liczbą lub rodzajem wykonywanych czynności.

Art. 106n. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, w odniesieniu do niektórych rodzajów towarów lub usług, inny niż określony w art. 31a ust. 1 sposób przeliczania wykazywanych na fakturach kwot w walutach obcych, stosowanych do określenia podstawy opodatkowania, z uwzględnieniem specyfiki rozliczania należności z tytułu dostaw tych towarów lub świadczenia tych usług.

Art. 106o. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, późniejsze niż określone w art. 106h terminy wystawiania faktur, uwzględniając specyfikę niektórych rodzajów działalności związaną z liczbą lub rodzajem wykonywanych czynności.”;

54) w art. 109:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9, są obowiązani prowadzić ewidencję sprzedaży za dany dzień, nie później jednak niż przed dokonaniem sprzedaży w dniu następnym.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podatnicy, z wyjątkiem podatników wykonujących wyłącznie czynności zwolnione od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82

ust. 3 oraz podatników, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9, są obowiązani prowadzić ewidencję zawierającą: kwoty określone w art. 90, dane niezbędne do określenia przedmiotu i podstawy opodatkowania, wysokość podatku należnego, kwoty podatku naliczonego obniżające kwotę podatku należnego oraz kwotę podatku podlegającą wpłacie do urzędu skarbowego lub zwrotowi z tego urzędu oraz inne dane służące do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej, a w przypadkach określonych w art. 120 ust. 15, art. 125, art. 134 oraz art. 138 – dane określone tymi przepisami niezbędne do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej.”,

c) w ust. 3a zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W przypadku usług, do których stosuje się art. 28b, stosuje się odpowiednio przepisy art. 19a.”;

55) w art. 111:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do obrotu wykazywanego w ewidencji, o której mowa w ust. 1, nie wlicza się kwoty podatku należnego.”,

b) w ust. 3a:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dokonywać wydruku paragonu fiskalnego lub faktury z każdej sprzedaży oraz wydawać wydrukowany dokument nabywcy;”,

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) dokonywać wydruku emitowanych przez kasę rejestrującą dokumentów i ich kopii;”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy podatnik rozpoczął ewidencjonowanie obrotu w obowiązujących terminach i wykonuje wyłącznie czynności zwolnione od podatku lub jest podatnikiem,

u którego sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9, urząd skarbowy dokonuje zwrotu kwoty określonej w ust. 4 na rachunek bankowy podatnika w banku mającym siedzibę na terytorium kraju lub na rachunek podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem, w terminie do 25. dnia od dnia złożenia wniosku przez podatnika.”,

d) ust. 6c otrzymuje brzmienie:

„6c. Potwierdzenie, o którym mowa w ust. 6b, wydaje się na czas określony i może być ono cofnięte w przypadku wprowadzenia do obrotu kas rejestrujących niespełniających funkcji, kryteriów i warunków technicznych, które muszą spełniać kasy rejestrujące, lub niezgodnych z egzemplarzem wzorcowym kasy lub dokumentami dołączanymi do wniosku o wydanie tego potwierdzenia.”;

56) art. 112 otrzymuje brzmienie:

„Art. 112. Podatnicy są obowiązani przechowywać ewidencje prowadzone dla celów rozliczania podatku oraz wszystkie dokumenty, w szczególności faktury, związane z tym rozliczaniem do czasu upływu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.”;

57) po art. 112 dodaje się art. 112a w brzmieniu:

„Art. 112a. 1. Podatnicy przechowują wystawione przez siebie lub w swoim imieniu oraz otrzymane faktury, w podziale na okresy rozliczeniowe w sposób zapewniający łatwe ich odszukanie oraz autentyczność pochodzenia, integralność treści i czytelność tych faktur od momentu ich wystawienia lub otrzymania do czasu upływu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

2. Podatnicy posiadający siedzibę działalności gospodarczej na terytorium kraju są zobowiązani do przechowywania faktur na terytorium kraju.
3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli faktury są przechowywane poza terytorium kraju w formie elektronicznej w sposób umożliwiający organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej, za pomocą środków elektronicznych, dostęp on-line do tych faktur.
4. Podatnicy zapewniają organowi podatkowemu lub organowi kontroli skarbowej na żądanie, zgodnie z odrębnymi przepisami, bezzwłoczny dostęp do faktur, o których mowa w ust. 1, a w przypadku faktur przechowywanych w formie elektronicznej, również bezzwłoczny ich pobór i przetwarzanie danych w nich zawartych.”;

58) w art. 113:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Zwalnia się od podatku sprzedaż dokonywaną przez podatników, u których wartość sprzedaży nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty 150 000 zł. Do wartości sprzedaży nie wlicza się kwoty podatku.

2. Do wartości sprzedaży, o której mowa w ust. 1, nie wlicza się:

1) wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów oraz sprzedaży wysyłkowej z terytorium kraju oraz na terytorium kraju;

2) odpłatnej dostawy towarów i odpłatnego świadczenia usług, zwolnionych od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3, z wyjątkiem:

a) transakcji związanych z nieruchomościami,

b) usług, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 7, 12 i 38 – 41,

c) usług ubezpieczeniowych

– jeżeli czynności te nie mają charakteru transakcji pomocniczych;

3) odpłatnej dostawy towarów, które na podstawie przepisów o podatku dochodowym są zaliczane przez podatnika do środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji.”,

b) uchyla się ust. 3,

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Podatnicy, o których mowa w ust. 1 i 9, mogą zrezygnować ze zwolnienia określonego w ust. 1 i 9, pod warunkiem pisemnego zawiadomienia o tym zamiarze naczelnika urzędu skarbowego przed początkiem miesiąca, w którym rezygnują ze zwolnienia, a w przypadku podatników rozpoczynających w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, którzy chcą zrezygnować ze zwolnienia od pierwszej wykonanej czynności – przed dniem wykonania tej czynności.

5. Jeżeli wartość sprzedaży zwolnionej od podatku na podstawie ust. 1 przekroczy kwotę, o której mowa w ust. 1, zwolnienie traci moc począwszy od czynności, którą przekroczone tę kwotę.”,

d) uchyla się ust. 6 i 7,

e) ust. 9 – 11 otrzymują brzmienie:

„9. Zwalnia się od podatku sprzedaż dokonywaną przez podatnika rozpoczynającego w trakcie roku podatkowego wykonywanie czynności określonych w art. 5, jeżeli przewidywana przez niego wartość sprzedaży nie przekroczy, w proporcji do okresu prowadzonej

działalności gospodarczej w roku podatkowym, kwoty określonej w ust. 1.

10. Jeżeli faktyczna wartość sprzedaży zwolnionej od podatku na podstawie ust. 9, w proporcji do okresu prowadzonej działalności gospodarczej, przekroczy w trakcie roku podatkowego kwotę określoną w ust. 1, zwolnienie traci moc począwszy od czynności, którą przekroczone tę kwotę.

11. Podatnik, który utracił prawo do zwolnienia sprzedaży od podatku lub zrezygnował z tego zwolnienia, może, nie wcześniej niż po upływie roku, licząc od końca roku, w którym utracił prawo do zwolnienia lub zrezygnował z tego zwolnienia, ponownie skorzystać ze zwolnienia określonego w ust. 1.”,

f) po ust. 11 dodaje się ust. 11a w brzmieniu:

„11a. Przepis ust. 11 stosuje się odpowiednio do podatnika będącego osobą fizyczną, który przed zakończeniem działalności gospodarczej utracił prawo do zwolnienia od podatku lub zrezygnował z tego zwolnienia, a następnie rozpoczął ponownie wykonywanie czynności, o których mowa w art. 5.”,

g) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Zwolnień, o których mowa w ust. 1 i 9, nie stosuje się do podatników:

1) dokonujących dostaw:

a) towarów wymienionych w załączniku nr 12 do ustawy,

b) towarów opodatkowanych podatkiem akcyzowym, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, z wyjątkiem:

– energii elektrycznej (PKWiU 35.11.10.0),

– wyrobów tytoniowych,

- samochodów osobowych, innych niż wymienione w lit. e, zaliczanych przez podatnika, na podstawie przepisów o podatku dochodowym, do środków trwałych podlegających amortyzacji,
 - c) budynków, budowli lub ich części, w przypadkach, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 10 lit. a i b,
 - d) terenów budowlanych,
 - e) nowych środków transportu;
- 2) świadczących usługi:
- a) prawnicze,
 - b) w zakresie doradztwa, z wyjątkiem doradztwa rolniczego związanego z uprawą i hodowlą roślin oraz chowem i hodowlą zwierząt, a także związanego ze sporządzaniem planu zagospodarowania i modernizacji gospodarstwa rolnego,
 - c) jubilerskie;
- 3) nieposiadających siedziby działalności gospodarczej na terytorium kraju.”,
- h) uchyla się ust. 14;
- 59) w art. 117 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) wystawiania faktur;”;
- 60) w art. 119:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Przez marżę, o której mowa w ust. 1, rozumie się różnicę między kwotą, którą ma zapłacić nabywca usługi, a faktycznymi kosztami poniesionymi przez podatnika z tytułu nabycia towarów i usług od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty; przez usługi dla

bezpośredniej korzyści turysty rozumie się usługi stanowiące składnik świadczonej usługi turystyki, a w szczególności transport, zakwaterowanie, wyżywienie, ubezpieczenie.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy przy świadczeniu usługi turystyki, oprócz usług nabywanych od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty, podatnik wykonuje we własnym zakresie część świadczeń w ramach tej usługi, zwanych dalej „usługami własnymi”, odrębnie ustala się podstawę opodatkowania dla usług własnych i odrębnie w odniesieniu do usług nabytych od innych podatników dla bezpośredniej korzyści turysty. W celu określenia podstawy opodatkowania dla usług własnych stosuje się odpowiednio przepisy art. 29a.”,

c) uchyla się ust. 10;

61) w art. 120:

a) w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 – 8 w brzmieniu:

„5) przez kwotę sprzedaży rozumie się całkowitą kwotę, którą podatnik otrzymał lub ma otrzymać z tytułu dostawy towarów od nabywcy lub osoby trzeciej, wliczając w to otrzymane dotacje, subwencje i inne dopłaty bezpośrednio związane z tą dostawą, podatki, cła, opłaty i inne należności o podobnym charakterze oraz koszty dodatkowe, takie jak prowizje, koszty opakowania, transportu i ubezpieczenia, którymi podatnik obciąża nabywcę, z wyłączeniem kwot, o których mowa w art. 29a ust. 7;

6) przez kwotę nabycia rozumie się wszystkie składniki wynagrodzenia, o których mowa w pkt 5, które dostawca towarów otrzymał lub ma otrzymać od podatnika;

- 7) przez łączną wartość dostaw rozumie się sumę poszczególnych kwot sprzedaży;
- 8) przez łączną wartość nabycia rozumie się sumę poszczególnych kwot nabycia.”,
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. W przypadku podatnika dokonującego dostawy towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków nabytych uprzednio przez tego podatnika w ramach prowadzonej działalności, w celu odprzedaży, podstawą opodatkowania podatkiem jest marża stanowiąca różnicę między kwotą sprzedaży a kwotą nabycia, pomniejszona o kwotę podatku.”,
- c) uchyla się ust. 6,
- d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
- „9. Jeżeli różnica, o której mowa w ust. 7, utrzymuje się przez okres 12 miesięcy, to podatnik traci prawo do obliczania marży zgodnie z ust. 5. Podatnik może ubiegać się ponownie o skorzystanie z obliczania marży zgodnie z ust. 5 po upływie roku od utraty tego prawa, licząc od końca miesiąca, w którym utracił prawo do rozliczania tą metodą.”,
- e) uchyla się ust. 16;
- 62) w art. 127 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Sprzedawcami nie mogą być podatnicy, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9.”;
- 63) w art. 136 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „W przypadku gdy w procedurze uproszczonej drugim w kolejności podatnikiem, o którym mowa w art. 135 ust. 1 pkt 4 lit. b i c, jest podatnik wymieniony w art. 15, uznaje się, że wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów zostało u niego opodatkowane, jeżeli wystawił on ostatniemu w kolejności

podatnikowi VAT fakturę zawierającą, oprócz danych wymienionych w art. 106e, następujące informacje:”;

64) w art. 138 w ust. 1 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) obrót (bez kwoty podatku) z tytułu dokonania na jego rzecz dostawy w rozumieniu art. 135 ust. 1 pkt 4 lit. a oraz kwotę podatku przypadającą na tę dostawę, która stanowi u niego wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów,”;

65) art. 146c otrzymuje brzmienie:

„Art. 146c. W okresie, o którym mowa w art. 146a, na potrzeby art. 86 ust. 2 pkt 7, kwotą podatku naliczonego jest kwota stanowiąca równowartość 23% kwoty należnej z tytułu dostawy nowego środka transportu, nie wyższa jednak niż kwota podatku zawartego w fakturze stwierdzającej nabycie tego środka lub dokumencie celnym, albo podatku zapłaconego przez podatnika od wewnątrzwspólnotowego nabycia tego środka.”;

66) w art. 146h wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Na potrzeby art. 86 ust. 2 pkt 7 kwotą podatku naliczonego jest kwota stanowiąca równowartość:”;

67) w załączniku nr 3 do ustawy:

a) poz. 24 otrzymuje brzmienie:

„24	ex 10.1	Mięso i wyroby z mięsa, zakonserwowane, z wyłączeniem: 1) tłuszczów technicznych, 2) produktów ubocznych garbarń, 3) skór i skórek, niejadalnych, 4) piór, puchu, pierza i skórek ptaków, 5) wełny szarpanej, 6) odpadów zwierzęcych surowych, niejadalnych (PKWiU ex 10.11.60.0) – z wyjątkiem jelit, pęcherzy i żołądków”

b) poz. 52 otrzymuje brzmienie:

„52	ex 11.07.19.0	Pozostałe napoje bezalkoholowe – wyłącznie niegazowane napoje: 1) w których udział masowy soku owocowego, warzywnego lub owocowo-warzywnego wynosi nie mniej niż 20% składu surowcowego, 2) zawierające tłuszcz mlekowy, z wyłączeniem napojów, przy przygotowywaniu których wykorzystywany jest napar z kawy lub herbaty, niezależnie od udziału procentowego tego naparu w przygotowywanym napoju”

c) uchyla się poz. 108 – 128,

d) uchyla się poz. 164 – 168,

e) poz. 169 otrzymuje brzmienie:

„169	bez względu na symbol PKWiU	Usługi, inne niż usługi elektroniczne, polegające na umożliwieniu odbioru programów telewizyjnych i radiowych w rozumieniu przepisów o radiofonii i telewizji za pomocą urządzeń odbiorczych, z wyłączeniem usług polegających na wypożyczaniu filmów i audycji w wybranym przez korzystającego z usługi czasie*”

f) uchyla się poz. 170 i 171;

68) w załączniku nr 7 w kolumnie pierwszej:

a) wyrazy „ex 3706 90 51” zastępuje się wyrazami „ex 3706 90 52”,

b) wyrazy „ex 8524” zastępuje się wyrazami „ex 8523”;

69) w załączniku nr 10 do ustawy:

a) poz. 17 otrzymuje brzmienie:

„17	ex 10.1	Mięso i wyroby z mięsa, zakonserwowane, z wyłączeniem: 1) tłuszczów technicznych, 2) produktów ubocznych garbarń, 3) skór i skórek, niejadalnych, 4) piór, puchu, pierza i skórek ptaków, 5) wełny szarpanej, 6) odpadów zwierzęcych surowych, niejadalnych (PKWiU ex 10.11.60.0) – z wyjątkiem jelit, pęcherzy i żołądków”

b) poz. 31 otrzymuje brzmienie:

„31	ex 11.07.19.0	Pozostałe napoje bezalkoholowe – wyłącznie niegazowane napoje: 1) w których udział masowy soku owocowego, warzywnego lub owocowo-warzywnego wynosi nie mniej niż 20% składu surowcowego, 2) zawierające tłuszcz mlekowy, z wyłączeniem napojów, przy przygotowywaniu których wykorzystywany jest napar z kawy lub herbaty, niezależnie od udziału procentowego tego naparu w przygotowywanym napoju”

70) dodaje się załącznik nr 12 do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, 848 i 1101) w art. 87 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli z odrębnych przepisów nie wynika obowiązek wystawienia faktury, podatnicy prowadzący działalność gospodarczą są obowiązani, na żądanie kupującego lub usługobiorcy, wystawić rachunek potwierdzający dokonanie sprzedaży lub wykonanie usługi.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o transporcie drogowym (Dz. U. Nr 247, poz. 1652 oraz z 2011 r. Nr 102, poz. 585) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) w art. 32 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy między nabywcą a dokonującym dostawy towarów lub usługodawcą istnieje związek, o którym mowa w ust. 2, oraz w przypadku gdy wynagrodzenie jest:

- 1) niższe od wartości rynkowej, a nabywca towarów lub usług nie ma zgodnie z art. 86, art. 86a, art. 88, art. 88a i art. 90 oraz z przepisami wydanymi na podstawie art. 92 ust. 3 pełnego prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego,
- 2) niższe od wartości rynkowej, a dokonujący dostawy towarów lub usługodawca nie ma zgodnie z art. 86, art. 86a, art. 88, art. 88a i art. 90 oraz z przepisami wydanymi na podstawie art. 92 ust. 3 pełnego prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, a dostawa towarów lub świadczenie usług są zwolnione od podatku,
- 3) wyższe od wartości rynkowej, a dokonujący dostawy towarów lub usługodawca nie ma zgodnie z art. 86, art. 86a, art. 88, art. 88a i art. 90 oraz z przepisami wydanymi na podstawie art. 92 ust. 3 pełnego prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego

– organ podatkowy określa podstawę opodatkowania zgodnie z wartością rynkową, jeżeli okaże się, że

związek ten miał wpływ na ustalenie wynagrodzenia z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług.”;”;

b) w pkt 13 uchyla się lit. b;

2) w art. 9 w pkt 2 skreśla się wyrazy „, pkt 13 lit. b”.

Art. 4. Ustanowienie przedstawiciela podatkowego zgodnie z przepisami dotychczasowymi zachowuje ważność.

Art. 5. 1. W przypadku czynności wykonanych przed dniem 1 lipca 2013 r. obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19 – 21 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed tym dniem.

2. Czynność, dla której w związku z jej wykonywaniem ustalane są następujące po sobie terminy płatności lub rozliczeń, uznaje się na potrzeby stosowania ust. 1 za wykonaną z upływem każdego okresu, do którego odnoszą się te płatności lub rozliczenia, do momentu zakończenia wykonywania tej czynności. Czynność wykonywaną w sposób ciągły przez okres dłuższy niż rok, dla której w związku z jej wykonywaniem w danym roku nie upływają terminy płatności lub rozliczeń, uznaje się za wykonaną z upływem każdego roku podatkowego, do momentu zakończenia wykonywania tej czynności.

3. W przypadku czynności, o których mowa w art. 19 ust. 13 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, dla których do dnia 30 czerwca 2013 r. wystawiono fakturę, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą upływu terminu płatności, jeżeli został on określony w umowie właściwej dla rozliczeń z tytułu wykonywania tych czynności.

Art. 6. W przypadku czynności, o których mowa w art. 5 ust. 1, podstawę opodatkowania ustala się zgodnie z przepisami art. 29 – 31 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2013 r.

Art. 7. Przy określaniu podstawy opodatkowania w przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów lub wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, do podstawy tej nie wlicza się kwot, w stosunku do których obowiązek podatkowy powstał odpowiednio zgodnie z art. 20 ust. 3 lub 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 8. W okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 30 czerwca 2013 r., w zakresie podatku od towarów i usług z tytułu importu towarów, przepisy celne dotyczące poboru i wymiaru cła stosuje się zgodnie z art. 38 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 odpowiednio również do podatników, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 9 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 9. W okresie do dnia 31 marca 2013 r. zachowuje moc lista przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym ogłoszona przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego, na podstawie art. 83 ust. 1c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 10. 1. Do rozliczeń za okresy rozliczeniowe, które upływają z dniem 30 czerwca 2013 r., stosuje się przepisy art. 86 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2013 r.

2. W okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 30 czerwca 2013 r. prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w odniesieniu do wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, dostawy towarów oraz świadczenia usług, dla których podatnikiem jest nabywca towarów lub usług, powstaje w rozliczeniu za okres, o którym mowa w art. 86 ust. 10 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, pod warunkiem uwzględnienia przez podatnika kwoty podatku należnego z tytułu tych transakcji w deklaracji podatkowej, w której jest on obowiązany rozliczyć podatek należny z tego tytułu.

Art. 11. 1. Do dokumentowania czynności dokonanych przed dniem 1 lipca 2013 r. stosuje się przepisy art. 106 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed tym dniem, oraz przepisy wydane na jego podstawie, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Do wystawiania faktur korygujących faktury wystawione przed dniem 1 lipca 2013 r. oraz faktury wystawione zgodnie z ust. 1 oraz do wystawiania faktur będących duplikatami takich faktur stosuje się odpowiednio przepisy art. 106i i art. 106j ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Akceptację przesyłania faktur w formie elektronicznej, wyrażoną na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 lipca 2013 r., uznaje się za

akceptację stosowania faktur elektronicznych, o której mowa w art. 106l ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. W okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 30 czerwca 2013 r. podatnik nie ma obowiązku wystawiania faktur wewnętrznych, o których mowa w art. 106 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 12. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 28o, art. 82 ust. 3 i art. 99 ust. 14 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 28o, art. 82 ust. 3 i art. 99 ust. 14 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 2) art. 87 ust. 11 pkt 3 i art. 106 ust. 8 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia 30 czerwca 2013 r.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 1 lit. b – w zakresie art. 2 pkt 31 i 32, pkt 9 lit. b, pkt 16, 17, 19, 25 – 29, 31, 34, pkt 35 lit. d – f, pkt 36 lit. e – h, pkt 40 lit. a tiret drugie, pkt 41 lit. a tiret pierwsze, trzecie, czwarte i piąte i lit. b – l, pkt 42, pkt 43 lit. b i d, pkt 45 lit. b, pkt 47 lit. b i c, pkt 48, pkt 50 lit. a i b, pkt 51 – 53, pkt 54 lit. c, pkt 55 lit. a, pkt 57, pkt 60 lit. b i c, pkt 61 lit. a – c i lit. e, pkt 63 – 66 oraz art. 2, art. 5, art. 6, art. 10 ust. 1 i art. 11 ust. 1 – 3, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2013 r.

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Rady 2008/8/WE z dnia 12 lutego 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do miejsca świadczenia usług (Dz. Urz. UE L 44 z 20.02.2008, str. 11) oraz dyrektywę Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do przepisów dotyczących fakturowania (Dz. Urz. UE L 189 z 22.07.2010, str. 1).

-
- ²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa i ustawę z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o transporcie drogowym.
- ³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 112, poz. 766, z 2008 r. Nr 66, poz. 410, Nr 215, poz. 1355 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 8, poz. 39, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 88, poz. 583, Nr 127, poz. 858 i Nr 151, poz. 1013, z 2011 r. Nr 48, poz. 245, Nr 129, poz. 733, Nr 171, poz. 1016 i Nr 240, poz. 1431 oraz z 2012 r. poz. 362.
- ⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, z 2006 r. Nr 145, poz. 1050, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, z 2010 r. Nr 40, poz. 230 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622.